Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 298
Marți 5 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

6 Martie 1945

Regimul democrat-popular, cucerirea cea mai de preț a poporului nostru muncitor

Era o primăvară uscată și aspră, cu cer mohorît ca de plumb. Mohorîte erau și plaiurile patriei, peste care trecuse carul de foc al războiului. Țara era ruinată și sărăcită și lipsa alimentelor se făcea simțită din ce în ce mai mult. Sufereau de foame masele muncitorești și țărănești. Reprezentanților din guvern ai reacțiunii însă puțin le păsa de refacerea economică a țării, de îmbunătățirea condițiilor de viață ale poporului muncitor. Pentru a asigura și pe mai departe huzurul claselor exploatatoare ei încurajau specula și inflația, sabotau aprovizionarea fabricilor cu materii prime. Mai mult încă, prin mijlocirea lui Rădescu, încercau să instituie din nou odiosul regim de dictatură fascistă.

Svîrcolirile reacțiunii însă nu fost zadarnice. Însuflețit și condus de partid, poporul, adevăratul făuritor al istoriei, și-a luat soarta în propriile-i mîini, instaurînd la 6 martie 1945 puterea democrat-populară. Noua putere se baza pe alianța muncitorească-țărănească, în care rolul conducător îl avea clasa muncitoare, alianță făurită în focul luptei pentru doborîrea dictaturii fasciste, pentru o reformă agrară democratică, pentru exproprierea moșierilor și înlocuirea prefecților, primarilor și jandarmilor reacționari, cu oameni aleși din popor.

Se împlinesc acum 12 ani de atunci. Doisprezece ani de înfăptuiri mărețe, cum n-a cunoscut niciciînd poporul romîn în decursul istoriei sale. Sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a apărat și a consolidat regimul democrat-popular, transformînd Romînia dintr-o țară „eminamente agricolă", cum era pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești, într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Alungînd la 30 decembrie 1947 și ultima stavilă din calea dezvoltării lui, monarhia, poporul romîn a pășit hotărît la construirea orînduirii noi, orînduirea socialistă.

Au trecut numai doisprezece ani. Traducînd în viață linia politică a partidului și bucurîndu-se de sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru a obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului. La sfîrșitul celui dintîi plan cincinal volumul producției industriale a ajuns de 2,9 ori mai mare decît în 1938 și de 3,4 ori mai mare decît în 1948. O dezvoltare nemaicunoscută a atins și agricultura. Înfăptuind reforma agrară guvernul democrat-popular a împroprietărit 918.000 de țărani cu 1.109.000 ha., împlinind astfel visul de veacuri al țăranilor romîni, visul pentru care tații și bunicii celor de astăzi au sîngerat în 1907. O atenție deosebită a fost acordată în primul plan cincinal înzestrării agriculturii cu mijloace mecanizate. Datorită acestui fapt și sprijinindu-se pe creșterea sectorului socialist, agricultura țării noastre a obținut în anul 1955 o producție globală de cereale de aproape 12.000.000 de tone față de aproape 9.000.000 de tone în 1938. În anii primului plan cincinal socialismul a cucerit la sate poziții tot mai puternice. Succesele obținute în toate ramurile economiei noastre naționale au permis înfăptuirea unor importante măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a celor ce muncesc. Necontenit a crescut nivelul de trai al țărănimii muncitoare și mai cu seamă al colectiviștilor și întovărășiților. O înflorire nemaiîntîlnită au cunoscut științа și cultura.

Congresul al II-lea al partidului a deschis perspective mărețe pentru obținerea de noi victorii în construirea socialismului și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Pînă în anul 1960 creșterea producției industriale globale va fi de 60—65 la sută, din care creșterea industriei mijloacelor de producție de 70—75 la sută, iar creșterea industriei bunurilor de consum de 50—55 la sută.

În agricultură sarcina principală a celui de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-marfă și în primul rînd creșterea producției-marfă provenite din sectorul socialist. La sfîrșitul anului 1959, cantitatea de produse agricole-marfă provenită din sectorul socialist va trebui să fie de 60—70 la sută din întreaga producție agricolă-marfă. Necontenit va crește nivelul de trai al poporului muncitor. Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat pe anul 1956, publicat săptămînile trecute în presă, oglindește în mod cît se poate de concret hotărîrea nestrămutată a oamenilor muncii din țara noastră de a traduce în viață sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului. Deosebit de grăitor în această privință este avîntul realizat în transformarea socialistă a agriculturii. La sfîrșitul anului 1956 în agricultura țării noastre existau 10.709 unități agricole cooperatiste, cuprinzînd 684.000 de familii cu o suprafață de 1.696.000 ha., iar în ultima vreme șapte raioane au fost complet cooperativizate.

Se împlinesc 12 ani de cînd milioane de oameni de pe întinsul patriei și-au manifestat bucuria pentru instaurarea la cîrma țării a puterii populare. Prin lupta clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, în cei doisprezece ani care au trecut, puterea populară s-a consolidat definitiv. Rezultatele alegerilor de la 3 februarie 1957 au confirmat încă odată dragostea și atașamentul oamenilor muncii din țara noastră pentru regimul democrat-popular, cucerirea cea mai de preț a poporului nostru muncitor.

CU SPRIJINUL FEMEILOR

Numeroase știri sosite la redacție ne informează despre munca neobosită a femeilor din satele patriei pentru transformarea socialistă a agriculturii, gospodărirea instituțiilor sanitare și culturale, ridicarea construcțiilor pe tărîm obștesc etc.

BACĂU — Peste 200 femei din această regiune au participat la întîlniri între colectiviste și țărănci muncitoare cu gospodării individuale. În raionul Moinești, 6 delegații de femei au vizitat gospodării colective și întovărășiri agricole. În urma unei asemenea vizite în comuna Pescaru, 20 de familii au înaintat cereri pentru înființarea unei întovărășiri agricole.

În regiunea Bacău la cursurile învățămîntului agricol de masă participă peste 1200 femei. De asemenea au fost organizate 56 cursuri de legumicultură și creșterea păsărilor la care sînt înscrise peste 900 femei. Femeile sînt și neobosite activiste culturale. Cu sprijinul comisiilor de femei s-au organizat în regiune 325 biblioteci de casă înzestrate cu 17.563 volume. În cadrul acestor biblioteci s-au ținut aproape 950 recenzii, la care au participat peste 13.100 femei. Zece mii femei frecventează cele 1539 cercuri de citit din regiune.

CRAIOVA — În această regiune s-au ținut peste 7.000 consfătuiri cu fruntașele în muncă. 630 țărănci muncitoare au fost în vizite la colectiviste acasă. Pentru cunoașterea statutului gospodăriilor agricole colective au avut loc aproape 2000 adunări la care au participat 10.580 femei.

În regiunea Craiova peste 10.000 femei au lucrat 75.700 ore voluntare ajutînd la construirea de cămine culturale, școli, case de nașteri etc. Numeroase femei au lucrat la săparea șanțurilor, au așternut pietriș pe ulițele satelor. Femeile din regiune își însușesc cu interes și cunoștințele sanitare. La cursurile înființate în acest scop participă aproape 2.000 femei.

PLOEȘTI — În regiunea Ploești au loc întreceri patriotice între femei și grupe de femei avînd ca obiectiv asigurarea condițiilor pentru începerea campaniei agricole de primăvară. Comisia de femei din comuna Sălciile, raionul Cricov, condusă de Alexandra Constantin, a reușit să convingă un număr de 32 femei să intre în întovărășirea agricolă. În raionul Buzău femeile au realizat aproape 35.000 ore muncă voluntară la diferite construcții ridicate prin autoimpunere. În comuna Monteoru, de pildă, 57 de femei au muncit aproape 700 ore voluntare la amenajarea preventoriului de copii, iar în comuna Merei, responsabila comisiei de femei Duța Eugenia a mobilizat femeile la construirea căminului cultural și a cooperativei.

În întîmpinarea zilei de „8 Martie" femeile din comunele și satele țării muncesc cu mai mult elan pentru a-și face viața mai îmbelșugată și mai frumoasă.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Și gospodăriile colective din raionul nostru vor obține în acest an producții mari de porumb

— Convorbire cu tov. ing. agr. Justin Istrătescu, șeful secției agricole a sfatului popular al raionului Titu —

INTREBARE: Ce posibilități au gospodăriile colective din raionul dvs. pentru a spori producția de porumb?

RASPUNS: In agricultura raionului nostru, cultura porumbului ocupă locul de frunte. Anul acesta, de pildă, suprafața destinată porumbului reprezintă mai mult de 60 la sută din totalul suprafeței ocupate de cereale. Această „supremație" a porumbului se datorește desigur condițiilor de climă și sol, care prin partea locului sînt destul de prielnice, precum și priceperii căpătate de-a lungul anilor de către țăranii muncitori în cultivarea acestei plante. Soiurile de porumb cele mai răspîndite sînt I.C.A.R.-54 (Dinte de cal) și Scorumnic. In anii cu precipitații normale, producția medie pe întreg raionul a ajuns la 1.800 kg boabe la hectar. Fără îndoială că prin aplicarea unei agrotehnici avansate se pot obține producții mult sporite. Gospodăriile colective din raionul nostru, răspunzînd la chemarea colectiviștilor din Făcăeni, s-au angajat cele mai multe dintre ele să obțină în acest an recolte de 2000—2500 kg de porumb boabe la ha. Aceasta este perfect posibil. Cum? Mai întîi prin folosirea pe întreaga suprafață destinată acestei culturi a seminței hibride și — ceea ce e neapărat necesar — prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare.

Anul trecut gospodăriile colective din cuprinsul raionului nostru au produs pe anumite suprafețe sămînță hibridă prin încrucișarea soiurilor I.C.A.R.-54 și Romînesc de Studina, astfel că majoritatea dintre ele și-au asigurat necesarul de sămînță hibridă pentru acest an.

După cum se știe sămînța hibridă dă producții mari numai în primul an după încrucișare. In anii următori, productivitatea ridicată se pierde. De aceea, anul acesta gospodăriile colective vor produce sămînță hibridă pe suprafețe de cîte 5 ha fiecare.

Gospodăriile colective ca de altfel și întovărășirile din raion, au de asemenea posibilitatea de a spori producția de porumb prin irigarea acestei culturi. In întregul raion, dat fiind condițiile naturale favorabile (raionul nostru e străbătut de apele Argeșului, Neajlovului, Dîmboviței și Ilfovului) în acest an se vor iriga 236 ha cu porumb

INTREBARE: Ce măsuri s-au luat pînă acum în vederea asigurării unei producții sporite de porumb?

RASPUNS: Sub directa îndrumare a inginerilor și tehnicienilor agronomi, sămînța hibridă produsă pe loturile semincere a fost sortată cu grijă și depozitată separat în pătule corespunzătoare, bine aerisite. Periodic, sămînța este controlată spre a se evita alterarea ei. In aceste zile se face încercarea puterii ei de încolțire.

In ce privește pregătirea terenului, trebuie subliniat că, spre deosebire de alți ani, întreaga suprafață destinată culturii porumbului în gospodăriile colective a fost arată din toamnă, cînd s-au încorporat sub brazdă și însemnate cantități de îngrășăminte naturale.

Gospodăriile colective care vor cultiva porumb irigat, ca de pildă cea din comuna Ungureni care este situată pe malul Argeșului sau cea din comuna Mircea Vodă, situată pe malul Dîmboviței, au început încă de pe acum să amenajeze terenurile în vederea irigării, să-și procure materialul și motoarele necesare aducțiunii apei.

Vor fi împlinite angajamentele?

In toamnă, în comuna Amărăști, a luat ființă prima cooperativă de producție cu rentă din raionul Caracal. Despre membrii ei s-a spus de la început: „Oameni vrednici și pricepuți, o să facă treabă". Semănatul griului a dovedit că, într-adevăr, cooperatorii din Amărăști sînt oameni de nădejde. De aceea, nimeni nu s-a mirat cînd ei au hotărît să recolteze de pe fiecare hectar semănat cu porumb, cîte 3.000 de kg boabe. 3.000 kg la ha, nu-i puțin. Ca să obții recolta aceasta e nevoie de muncă, nu glumă. Terenul trebuie pregătit din vreme, sămînța așișderea. Fiind prima cooperativă de producție din raion și cea mai avansată unitate agricolă socialistă din comună ar fi fost necesar ca organele agricole să-i fi dat mai mult sprijin. Cooperatorii din Amărăști așteaptă și acum să le vină de la centrul mecanic Caracal tractorul trimis pentru reparat. Intre timp au venit zile bune de muncă. In aceste zile s-ar fi putut ara toate cele 70 de hectare pe care vor însămînța porumb și care astăzi mai sînt încă miriște. Zăpada care a căzut acum, dacă ar fi prins terenul arat, ar fi înlăturat în parte urmările lipsei arăturilor adînci de toamnă.

Trebuie spus că, bizuindu-se prea mult pe cele 7 perechi de vite de muncă pe care le are și pe tractorul hirbuit trimis la reparat, cooperativa n-a încheiat contracte cu S.M.T. Zănoaga. Acest fapt va întîrzia și mai mult arăturile și va duce la pierderi de recoltă.

Cooperatorii au hotărît să însămînțeze toate cele 70 de ha cu porumb hibrid. Ar fi trebuit ca această sămînță să fie deja în magazia cooperativei. Care este însă situația? Pînă acum nu s-a strîns încă nici porumbul care trebuie dat în schimb pentru sămînță hibridă.

Dacă secția agricolă a sfatului popular raional nu va ajuta cooperativa de producție cu rentă din comuna Amărăști să zorească pregătirile pentru însămînțarea porumbului există toate șansele ca angajamentul să rămînă vorbă goală, ca producția planificată să nu poată fi obținută. Aceasta, pe lîngă că va micșora veniturile cooperatorilor, va influența în rău și munca dusă în comună pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Să nu pierdem nici o clipă bună de lucru

Au terminat însămînțările din epoca întîi

Intr-o corespondență trimisă redacției ziarului nostru, V. Bucurenci ne anunță o veste îmbucurătoare. Zilele acestea muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „Alexandru Sahia" din comuna Mînăstirea, raionul Oltenița au terminat de însămînțat cele 570 hectare din epoca întîi. Ei au semănat ovăz, mazăre, floarea-soarelui, borceag și morcovi.

La acest frumos succes au contribuit din plin tractoriștii Bucur Gheorghe, Crăciun Adam și Stan Zaharia, care și-au depășit zilnic norma la pregătirea terenului și la însămînțat cu 10—15 la sută.

Cu toții la însămînțat

Și colectiviștii din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, regiunea Galați au început munca pe ogoare. In numai cîteva zile, ei au reușit să însămînțeze 40 de hectare cu orz de primăvară.

In fruntea muncilor, s-a situat colectivistul Ștefan Sîrbu, urmat apoi de Vasile Burlacu și Teodor Nicolau.

VASILE BRATU
corespondent

Pregătiri la Daneș

Urmînd exemplul colectiviștilor, țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Daneș, regiunea Stalin, au zorit în ultimele zile muncile de pregătire pentru campania agricolă de primăvară. In felul acesta ei au reușit să termine repararea a 217 pluguri, 139 de grape și 68 de semănători, precum și încercarea puterii de încolțire a semințelor.

Indrumați de către tehnicianul agronom Doina Solomon, țăranii muncitori din Daneș zoresc acum transportul îngrășămintelor, reușind ca în ultimele zile să ducă pe cîmp peste 250.000 kg. de gunoi de grajd bine putrezit, pe care îl vor băga sub brazdă o dată cu arătura de primăvară.

I. V. STALOMIR
corespondent

Execută arături

Tractoristul Ion Mirea de la S.M.T. „23 August" executînd arătura de primăvară pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Vasia Vasilescu" din comuna 23 August, raionul Negru-Vodă. Incă din prima zi el și-a depășit norma.

M-am întîlnit cu primăvara

Drumul de la Bacău la Valea Seacă l-am făcut pe jos. 12 kilometri — mi-am zis — nu e chiar atît de mult. Astfel chibzuind, am pornit dis-de-dimineață, hotărîtă să nu pierd pe drum mai mult de două ceasuri. Și nu m-am oprit de loc pînă la răscrucea cu indicatorul: „spre Valea Seacă".

Eram acum în plin cîmp, înconjurată de liniștea adîncă a dimineții. O adevărată destindere pentru orășeanul obișnuit cu zgomotul și aglomerația. Dar, n-aveam vreme de zăbavă așa că am pășit voinicește mai departe spre drumeagul noroios care ducea spre Valea Seacă. Deodată, prin perdeaua de ceață care începuse să se destrame, am zărit la marginea unui ogor un om. Nu înțelegeam ce lucrează: făcea doi pași și se oprea. Mai făcea alți doi și iar se oprea. Abia cînd m-am apropiat m-am dumerit. Gospodarul nostru, un flăcău de toată frumusețea, tocmai descărcase o căruță de gunoi de grajd și acum, cu o lopată, bătea de jur împrejur grămada de gunoi, pentru ca vîntul să nu-l usuce.

— Vine primăvara — îi spun, — în loc de bunădimineața.

— Dacă nu azi, mîine, poimîine, sigur vine. D'aia ne și silim așa. Urîndu-i apoi spor la treabă mi-am văzut de drum.

Am poposit la sfatul popular din comuna Nicolae Bălcescu, unde am dat de tov. Mihai Pătrașcu, agentul agricol al comunei. Nici n-apucai să-i spun scopul vizitei mele că el și începu să-mi vorbească despre felul cum țăranii muncitori de aici se pregătesc să întîmpine primăvara. Imi dădu ca exemplu, la repararatul uneltelor, pe comunistul Marian Giurgi, pe Ion Moraru și pe alții cîțiva. Apoi, îmi spuse că la cele cinci centre de germinație din comună, semințele de porumb, fasole, floarea-soarelui și ovăz au încolțit în procent de aproape 100 la sută și că în livezi pomicultorii se străduiesc să curețe pomii de uscături și omizi. Mi-ar fi povestit el încă multe despre pregătirile care se fac aici în vederea campaniei agricole, dacă un grup de țărani nu l-ar fi chemat la niște treburi urgente.

*

Cerul se limpezise de-a binelea cînd am ieșit din comuna Nicolae Bălcescu și razele soarelui mîngîiau acum cu timiditate firele gingașe de iarbă abia ieșite de sub zăpadă. Pămîntul negru al ogoarelor contrasta minunat cu verdele griului de toamnă înalt de 5—7 cm. Mă cuprinsese o bucurie neînchipuită și nu mai știu dacă în gînd ori poate șoptit mi-am spus: „sosește primăvara". Și, aplecîndu-mă, am smuls din pămîntul reavăn un fir de grîu, un fir viguros, care promitea un spic bogat...

Cînd am ajuns în Valea Seacă trecuse de amiază. La școala de pe deal am fost întîmpinată de un roi de școlari gălăgioși, cu obrăjori rumeni și ochi iscoditori. Unul, mai îndrăzneț, m-a condus într-o sală de curs, unde ei, agricultorii de mîine, ori poate viitorii agronomi, puseseră într-o ladă, cu mai multe despărțituri, semințele la încolțit. Erau mîndri, tare mîndri de isprava lor, și care mai de care răspundea mai isteț.

Dar verificarea puterii de încolțire a semințelor nu s-a făcut numai la școală. Ca și în comuna învecinată există aci, la Valea Seacă, cîteva centre de germinație, și apoi mulți dintre săteni, cum ar fi Antal Finca, Ion Ecart și alții, îndrumați de organele agricole, au făcut această probă la ei acasă, în cîte o strachină ori în alt vas care le-a stat la îndemînă. Știu ei, țăranii muncitori, că folosind sămînță bună pe ogoare vor obține și o recoltă bună. Nu degeaba a rămas zicala „Ce semeni aia culegi". Oamenii învață an de an metode noi de muncă, prin care obțin recolte tot mai bogate.

Stînd de vorbă cu tov. Mihai Farcaș am aflat că la cooperativă au sosit de curînd, printre alte materiale, fiare de plug și cormane de plug. Grija pentru recolta viitoare este grija tuturor. De aceea și cooperativa este bine aprovizionată cu materiale necesare.

Pretutindeni, oamenii așteaptă cu nerăbdare primăvara. Cei mai mulți au terminat de mult repararea uneltelor și curînd vor ieși cu toții la cîmp, vor începe bătălia însămînțărilor.

M-am întors la Bacău pe același drum, lăsînd în urmă pe harnicii gospodari, livezile cu pomii gata să îmbrace haina albă de sărbătoare și ogoarele nesfîrșite, care se întind de o parte și de alta a drumului.

In oraș, o bătrînică cu un coș de ghiocei mi-a întins un buchețel. Așadar, nu m-am înșelat. Primăvara e pe drum.

MARIANA NICOLAU

Grijă pentru calitatea însămînțărilor

Din înălțuri, fluturau arar prin văzduh fulgi albi de nea. Dar aerul era destul de cald. Așa încît, ajungînd la trupul Buta tractoristul Ciucă Petre îi spuse șefului secției, tov. Răcuț Traian:

— Eu și cu alde Georgescu ne continuăm lucrul, tovarășe inginer. Că vremea-i bună. Vrem să semănăm azi vreo 32 de hectare.

— Să vă vedem măi „calitate", făcu inginerul adresîndu-i-se cu porecla pe care i-o daseră lui Ciucă ceilalți tractoriști din gospodărie. Și la centru, la Rătești, îi dă zor alde Vișan Ilie. Pun ovăz și mazăre pentru furaj. Să nu v-o ia înainte...

— Nici o grijă. Intrăm în brazdă îndată...

Mai înainte însă ca cele 2 tractoare ce remorcau cîte o semănătoare I.A.R.-511 să pornească în largul tarlalei, inginerul Răcuț împreună cu tractoriștii mai verifică încă odată mașinile: cercetă întîi cu grijă tensiunea barelor de întindere de care e prinsă semănătoarea, cadrele și roțile; apoi, toate ansamblările — ca nu cumva pe drum să se fi defectat ceva. Insfîrșit, verifică discurile, tuburile de semințe și mecanismele de transmisie. După ce se termină revizia primei semănători, tractoristul Petre Ciucă unse îmbinările și trase semănătoarea la marginea tarlalei, așezînd-o în poziție de lucru, așa încît cuplarea mașinii cu tractorul să fie făcută corect.

Apoi ambele tractoare porniră fiecare pe cîte o parcelă de cîte 35 de hectare.

O vreme, inginerul Răcuț merse pe prima semănătoare, alături de mînuitorul de mașină. Privea cu atenție în urmă, observînd dacă semințele de ovăz sînt îngropate corect.

Da... Semănătoarea lăsa în urmă dîre paralele perfect drepte, fără nici un greș. Aceasta dovedea că tractoristul Ciucă nu-și dezmințea porecla pe care și-o căpătase în gospodăria de stat Rătești — aceea de „calitate"...

La capătul tarlalei unde deobicei agregatul întoarce, fuseseră așezați din vreme mai mulți săculeți de cîte 35 de kg. semințe. Pentru a se economisi cît mai mult timp, alimentarea semănătorilor se făcea din mers. Această metodă asigura și o bună calitate a însămînțării. Doară din proprie experiență tractoriștii învățaseră că cele mai multe greșuri pe tarlaua însămînțată provin atît din înfundarea tuburilor, cît și din neaprovizionarea continuă a coșului cu semințe. De aceea, spre a evita astfel de neajunsuri, pe cadrul fiecărei semănători ei făcuseră cîte o platformă din scîndură, pe care se puneau sacii.

Șeful secției rămase pe cîmp o vreme, verificînd în urma semănătorilor și lățimea între rîndurile de încheiere ca și adîncimea de îngropare a semințelor. Apoi, constatînd că totul merge bine, plecă la un trup învecinat...

Seara, la centrul gospodăriei agricole de stat Rătești, agronomul-șef Constantin Stănescu comunica trustului regional Gostat Pitești:

— Pînă acum în gospodăria noastră au fost însămînțate 109 hectare cu ovăz și mazăre. Numai azi la trupul Buta, doi tractoriști au semănat 34 de hectare. Am început azi și însămînțările în sectorul legumicol. Dacă timpul se va menține prielnic, într-o săptămînă terminăm cu toate însămînțările din epoca I.

ION DRINCU

Și cei din Ponor țin pasul

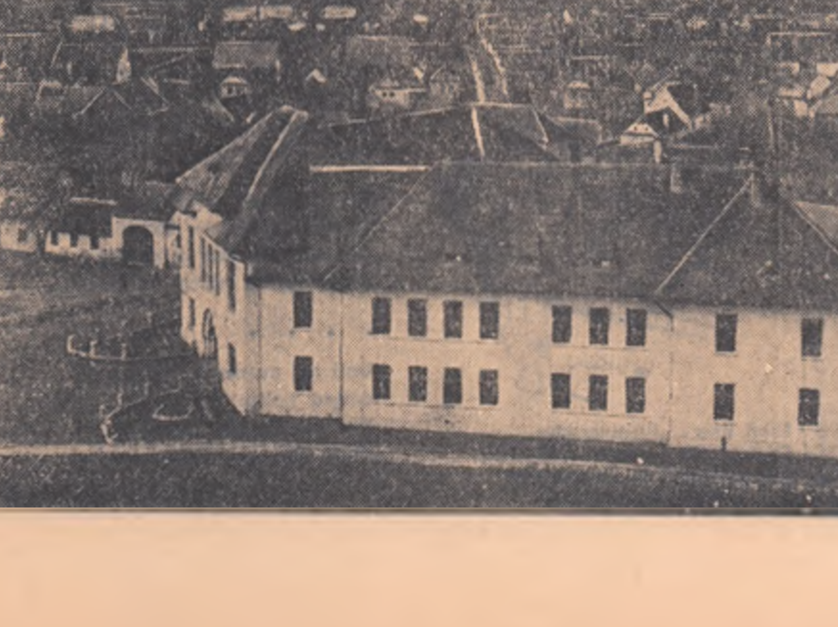
In timp ce la cele șase centre de triorat și tratat semințele din comuna Ponor, regiunea Cluj, pregătirea semințelor se apropie de sfîrșit, țărani muncitori ca Ștefan Cordea, Anghel Vlad, Aurel Bîrluț, Petru Cordea, Iosif Lazăr, Remus Bîrluț și alții transportă bălegarul la cîmp și fac arături pentru însămînțări. Pînă acum cîteva zile au fost cărate și făcute mușuroaie pe loc peste 500.000 kg. de gunoi de grajd. In același timp au fost arate peste 15 hectare din cele planificate pentru a fi cultivate cu cereale de primăvară și plante furajere.

IOSIF BARB
corespondent

Cursuri cu privire la producția seminței hibride de porumb

Pentru a veni în sprijinul gospodăriilor agricole colective, care au sarcina în acest an de a produce sămînță hibridă de porumb, Ministerul Agriculturii, în colaborare cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, a luat inițiativa de a organiza între 15—25 martie, în fiecare regiune a țării, cursuri de instruire privind producția semințelor hibride de porumb.

La aceste cursuri vor participa cîte un brigadier de cîmp din fiecare gospodărie colectivă din regiune care se ocupă de producția seminței hibride de porumb, ingineri și tehnicieni agronomi din gospodăriile respective și cîte un inginer din partea secțiilor agricole raionale.

Vedere din comuna Prejmer, raionul Codlea, regiunea Stalin.

Mărturii despre 1907

„Dumnezeu să-i ierte“

„Dumnezeu să-i ierte! Dumnezeu să-i ierte pe cei patru țărani romîni împușcați în orașul Botoșani de oastea romînească în ziua de 5 martie 1907".

Să-i ierte „pentru cîtă muncă de robi au muncit, pentru ce trai de dobitoace nenorocite au dus, pentru cîtă înșelare au suferit, pentru cîtă jignire au îndurat, să-i ierte pentru viața lor de suferință..."

În ce-i privește pe „...stricătorii pămîntului, pe risipitorii gospodăriilor, pe ticăloșitorii oamenilor, pe pîngăritorii femeilor... pe ciocoimea obraznică și proastă... pe hizii politicianî mîncați de poite și nevolnicii... pe cîrmuitorii neghiobi sau vînduți, înaintea cărora, înfundați în orgii budgetare, fumegă acuma acest sînge nevinovat...", să nu-i ierte Dumnezeu!

„...Să fie în casa lor atîta belșug ca în bordeiele celor ce au murit, atîta fericire în viața lor cîtă a fost în viața celor ce s-au vîrcolit de gloanțe... să mîntuie cu dînșii vărsîndu-și sîngele inimii în țărînă și pe urma lor să rămîie ca pe urma împușcaților copiii, ca să moară de foame..."

(Din articolul „Dumnezeu să-i ierte", publicat în zilele răscoalei de istoricul romîn Nicolae Iorga, în revista „Neamul Romînesc").

Glasul lui Ștefan Furtună

Un martor care a asistat în satul Rădeni-Iași, la „anchetarea" de către maior a plugarului Ștefan Furtună, veteran din războiul Independenței, 1877, cu 5 decorații pe piept, descrie cum a fost bătut, batjocorit și apoi ucis acest erou de la Grivița, împreună cu alți țărani.

Maiorul: *„Tu ești capul răsculaților?" Și adresîndu-se vagmaistrului: „să-i dați bătaie și să mi-l pișcați cu fierul roșu să afle și el, că noi avem legi și pravilă după care ne conducem, că nu-i nimenea de capul lui. Ce-ați crezut voi bețivanilor, că v-a venit timpul să necinstiți numele țării și al Maiestății Sale? Tîlhari ce sînteți!"*

Țăranul Furtună: *„Să fiu iertat, domnule maiur", începu Furtună cu vorba domoală, dar cu scînteieri de fulger în privire... „Noi țăranii îndurăm jaful nemiloșilor ciocoi și ne rămîn copiii goi și flămînzi în puterea iernii. Muncim vara întreagă pe lanurile boierești, muncim ca niște robi și noi și copiii, și pe an ce trece, ne găsim tot mai înglodați în datorii, de-am ajuns să ne vindem și icoanele plătind gloaba boierului. Ne-am tot plîns, ne-am tînguit..., jalbă peste jalbă am trimis pînă la Măria Sa Vodă, dar auzitu-ne-a cineva? Datu-ne-a cineva dreptate? Or fi ele legi și pravilă cum ziceți și Dumneavoastră, or fi... nu tăgăduiește nimeni, dar pentru noi țăranii cînd avem dreptate nu stă scris în pravilă, și cînd stă scris în pravilă n-avem dreptate! Am îndurat toate că de!... noi țăranii sîntem tari de vîrtute și proști la minte; tari, căci răbdăm răbdare creștinească și proști, că de n-am fi proști, n-am ști răbda".*

Maiorul: *„De ce tocmai tu care trebuia să dai exemplu de cinste și cumințenie, căci țara ți-a dat medalii pentru cinstea ta de militar nu te-ai gîndit că, prin purtarea ta, vei necinsti numele țării și al Maiestății Sale?"*

Țăranul Furtună: *„Tocmai la asta nu m-am gîndit domnule maiur și nici n-am avut chip să mă gîndesc... Să fii cuprins din cap în picioare de medalii, să ți se verse peste tine toată cinstirea țării și a Măriei Sale, dacă ești lihnit de foame... geaba Vodă... geaba țară!... Parcă medăliile țin de foame?"*

Maiorul congestionat pînă în urechi se simțea doborît de felul cum îi răspunse veteranul Furtună. Un val de mînie îi trecu din tălpi și pînă în creștet, se repezi spre veteran, și cu furie, îi smucește decorațiile de pe sumanul zdrențuit, aruncîndu-le în noroi. „Dacă nu știi prețui, mizerabile, și nu știi cinsti decorațiile țării, atunci dă-le jos, nu le terfeli ca un nevrednic".

Veteranul Furtună: *„Drept să vă spun, domnule maiur, de cînd sînt, multă nevoie și asprime am îndurat pe lumea asta, prin grele cumpene am trecut, dar... de cinstea Măriei Sale nu m-am lepădat... Mi-a fost drag să port și eu cu mine un semn dat de Vodă... Și... mai aveam și eu un dar de la Vodă... o goarnă! Dar mi-a luat-o perceptoriu zălog... pentru un rest de parale! Era goarna cu care am sunat atacul pe suișul redutei Grivița; îmi curgea sîngele gîrlă din locul ăsta cu semnul de pe frunte și eu sunam ca să îndemn ostașii de la deal, sunam de mi s-a dus pomina pînă la urechea Măriei Sale. Măria Sa mi-a dăruit goarna cu care m-a împlinit zapciul și medăliile pe care mi le-ați aruncat Dumneavoastră la cinstea tălpilor! Îi eram drag lui Vodă atunci, dar acum se vede că i s-a urît și lui de noi și v-au trimis să ne luați și cît ne dăduse!"*

Astfel ancheta era terminată... și urmează executarea sentinței fără îndurare, dictată din adîncă ură a stăpînului față de sclavi... Pe înnoptate, la marginea satului, pe un cîmp bătut de viscol, în fulgerul unui foc de salvă tras într-un grup de țărani, se mai zări odată chipul uscat, cu ochi scînteietori ai veteranului Ștefan Furtună: și, în detunătura puștilor, căzu trăznit grămadă peste celelalte trupuri rostogolite ale tovarășilor săi gornistul Furtună de la asediul Griviței din anul 1877. Cu adevărat, Patria i-a fost recunoscătoare!

Țăranul moldovean Ștefan Furtună din satul Rădeni este martirul care s-a sacrificat pentru dezrobirea țărănimii romîne.

Mii de țărani au căzut ca și el asasinați de armata țării în numele salvării Patriei, pentru că au avut îndrăzneala să se ridice contra stăpînitorilor ce le furau munca și le storceau viața; alte mii au înfundat temnițele și s-au stins după zeci de ani de chinuri".

(V. Răscanu: *Amintiri și evocări din răscoala țărănească*)

ÎN LABORATOR

La laboratorul agrozootehnic al centrului școlar Poarta Albă, profesorul Sergiu Bălan discutînd împreună cu cîțiva elevi din anul III despre structura semințelor.

Lectori fruntași la învățămîntul agricol de masă

În cursul anului acesta, învățămîntul agricol de masă în comunele regiunii Oradea s-a extins mult față de anul 1956. În cadrul gospodăriilor colective și căminelor culturale funcționează 37 de cercuri cu o durată de trei ani, cu 16 mai multe ca în iarna lui 1956, iar numărul cercurilor agrozootehnice cu o durată de trei luni a crescut de la 311 la 345. Pentru prima dată s-au deschis în comunele regiunii noastre cercuri legumicole, avicole și sericicole, organizate pentru femeile muncitoare.

Mulți lectori ai cercurilor agrozootehnice, sprijiniți de comisiile comunale, dau dovadă în munca lor de conștiinciozitate și spirit de inițiativă. Astfel, în comuna Ghighiseni, lecțiile predate la cercul agrozootehnic de către tov. Berindean Lazăr au trezit un asemenea interes în rîndurile sătenilor, încît numărul cursanților a crescut de la 34 la 60. Unii lectori, cum sînt tov. Mircea Ardelean și Teodor Ardelean, Haralambie Riulet, Nicolae Cucu, ori Irina Bergher care conduc cercurile agrozootehnice din comunele Marca, Borod, Ginta, de la întovărășirea agricolă din Sebiș, se folosesc la predarea lecțiilor de numeroase exemple locale, bine cunoscute de către cursanți.

De multă popularitate se bucură și lecțiile predate la cercul agrozootehnic din comuna Buntești de către tehnicianul Alexandru Laza. Predînd lecția despre plantarea pomilor, lectorul a adus cu sine și o trusă pomicolă și a arătat elevilor la fața locului cum se fac fasonarea rădăcinilor, tăierile pentru formarea coroanei, plantarea pomului etc. Demnă de urmat este și metoda tovarășei Elena Meșter, conducătoarea cercului legumicol pentru femeile muncitoare din raza comunei Stel. Lectora, în colaborare cu elevele, a organizat un lot demonstrativ. Aici, ea le-a arătat în mod concret cum se execută plantarea legumelor în ghivece nutritive și alte metode înaintate.

CUCU M. DUMITRU
corespondent

In cadrul schimbului de mărfuri între oraș și sat

11.000 kg porumb, 2.700 kg grîu, 322 kg lînă

Munca depusă pînă acum de către lucrătorii cooperativei de consum din comuna Zorleni, raionul Bîrlad, în cadrul schimbului de mărfuri între oraș și sat, este încununată de succese. La achiziții de cereale, bunăoară, cooperativa din Zorleni a realizat în ultimul timp 11.000 kg porumb și 2.700 kg grîu.

De asemenea, a încheiat cu țăranii muncitori contracte pentru livrarea a 211 kg. lînă țigaie și 111 kg lînă țurcană.

Printre țăranii muncitori care au valorificat însemnate cantități de cereale și au încheiat contracte cu cooperativa pentru livrarea de lînă, se numără Ion Vasilache, Vasile Iamandi, Vasile Tăbuș și alții.

B. CEZAR
corespondent

La cooperativa din Ungureni

Cine trece prin satul nostru, Ungureni, raionul Tecuci, poate lesne constata, că la cooperativă se vînd acum mai multe mărfuri industriale și se valorifică din ce în ce mai multe produse agricole. Numai în ultimele zile, de pildă, țăranii muncitori au valorificat 3200 kg porumb, 3800 kg grîu, 1200 kg fasole și 500 de ouă. Gospodarii ca Costache Tănase, Anghel Jugănaru și mulți alții și-au valorificat surplusul de produse agricole și au cumpărat mărfuri prin comerțul de întîmpinare. Primul a valorificat prin cooperativă 1000 kg porumb și și-a cumpărat țiglă, iar al doilea a valorificat 600 kg fasole și și-a cumpărat de la cooperativă un plug, sape și alte unelte agricole.

N. P. POPA
corespondent

Contracte și avansuri

În ultimele zece zile ale lunii februarie, cooperativele de consum din comunele raionului Rupea, regiunea Stalin, au încheiat contracte cu țăranii muncitori și gospodăriile colective pentru cantitatea de 3716 kg lînă. O dată cu încheierea contractelor, producătorii au primit și avansul la care au dreptul după lege. Suma dată contractanților drept avans se ridică la 95.812 lei.

TEOFIL TIRNAVOI
corespondent

Țăranii muncitori demască pe jefuitorii bunurilor obștești

Florica Nicolescu, președintele consiliului sătesc din Adunații, citea darea de seamă asupra activității cooperativei din Adunații Copăceni, regiunea București. Se arăta că în 1956, cooperativa a adus marfă de peste 620.000 lei, că au fost evidențiați gestionarii Mihalache Constantin și Zamfir Nicolae, că țărani muncitori ca Tudor Otopeanu, Burada Dumitru, Gicu Stan, Ioan Eremia au valorificat surplusul de produse agricole prin cooperativă. Se mai arăta și că cooperativa a fost delapidată de 52.000 de lei în 1956. Banii ăștia au fost furați de Breazu Petre, Ion V. Nicolaie și Victoria Merlea, gestionari la magazinele cooperativei.

— Urît lucru să fii hoț — a spus cu mînie în glas Florea Dascălu, cînd a luat cuvîntul. Aștia au băgat mîna în buzunarul nostru, că noi am dat fond social, ban cu ban, să ne gospodărim mai bine. Și ia că-te acu' ne trezim că din bunul nostru s-au înfruptat fără rușine Breazu, Merlea și Ion Nicolaie. Pedeapsa pe care le-o va da legea e bine meritată!

S-a ridicat la cuvînt și Nicolaie Vasile, țăran muncitor din Adunați:

— Ei îs hoți, da' conducerea cooperativei ce-a făcut, tovarășe Florea Gheorghe? a zis el către președintele cooperativei. Noi te-am ales ca să ții în mînă frîul cooperativei. Te-am pus acolo să ne păstrezi banii pe care noi i-am dat cu dragoste la cooperativă. Și de sub ochii dumitale au dispărut 52.000 de lei. Ce zici? Treabă-i asta?

Au vorbit, rînd pe rînd, Neguț Gheorghe, Florea Teodorescu, Nicolaie Vizitiu, Anghel Ștefan, Gheorghe Moțoi și alți vreo 10 țărani muncitori. Ei au înfierat pe delapidatori și au criticat aspru pe cel din fruntea cooperativei.

— N-ați fost păzitori buni ai banilor noștri; apăi asta-i greu de iertat! a zis în adunare cooperatorul Gheorghe Moțoi.

Membrii cooperativei din Adunații Copăceni au cerut, și pe bună dreptate, ca pentru înlăturarea furturilor și a celorlalte nereguli, conducerea cooperativei să organizeze în mod serios îndrumarea și controlul gestionarilor. În acest scop, comisia de revizie trebuie să fie neîntîrziat activizată. De asemenea, adunarea a mai cerut ca membrii consiliului sătesc să se intereseze zilnic de activitatea cooperativei, să cerceteze dacă mărfurile sînt ținute în bune condiții, dacă gestionarii au o comportare civilizată față de consumatori, dacă bunurile cooperativei sînt apărate și păstrate.

V. TOMOIAGĂ

O nouă construcție

Aspectul exterior al dispensarului sătesc din comuna Drănic, regiunea Craiova.

De ce sînt neglijate casele-laborator?

În cursul anilor trecuți, într-un număr de gospodării colective din regiunea Iași au luat ființă case-laborator și cîmpuri experimentale, menite să sprijine introducerea și aplicarea metodelor înaintate în producția agricolă. Cu sprijinul unor îndrumători științifici din cadrul Institutului Agronomic Iași, casele-laborator organizate în gospodăriile colective din Pribești, Tîrzii, Cucuteni, Mogosești etc. au și obținut unele rezultate bune. Din 1955 și pînă în prezent însă activitatea acestor case-laborator și cîmpuri experimentale a încetat aproape cu desăvîrșire. Chiar la gospodăria agricolă colectivă din Pribești, în cadrul căreia s-au făcut în anii 1952—1954 rodnice experiențe pentru selecționarea celor mai bune soiuri de grîu și porumb, cîmpurile experimentale au fost desființate, iar în camera destinată casei-laborator au fost depozitate cereale.

O serioasă răspundere pentru inactivitatea caselor-laborator revine organelor agricole raionale, care au considerat că de această acțiune trebuie să se ocupe numai Direcția agricolă regională Iași. De asemenea, consiliile de conducere din unele gospodării colective nu au înțeles încă importanța caselor-laborator și au lăsat ca îndrumătorii științifici trimiși de la Iași să se descurce singuri, fără să primească nici un fel de ajutor.

Mulți colectiviști din regiunea Iași își amintesc bine de foloasele pe care le-a adus activitatea caselor-laborator și cîmpurilor experimentale. Colectiviștii din comuna Tîrzii știu că și datorită activității casei-laborator ei au obținut prin iarovizare și plantări de vară recolte mai bogate la cartofi, iar colectiviștii din Mogosești au recoltat chiar 2.400 kg de porumb boabe la hectar. Prin urmare, credem că a sosit timpul ca organele agricole din regiunea Iași, precum și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, să dea mai multă atenție activității caselor-laborator. Este un fapt îmbucurător că Institutul Agronomic Iași a hotărît să repartizeze în acest scop la gospodăriile agricole colective 20 de îndrumători științifici. Așteptăm ca în 1957 organele agricole și conducerile gospodăriilor agricole colective să dea un nou avînt activității caselor-laborator și cîmpurilor experimentale din regiunea Iași.

A. RADU
corespondent

Împrumutul lui ION DEAC

Nu-l mai întîlnisem pe prietenul meu Niculai Mogoș de pe la începutul primăverii trecute, cînd s-a înscris în gospodăria colectivă. Așa că zilele trecute, trecînd din nou prin comuna lor, prin Pănești, nu m-am putut opri, oricît eram de grăbit, să nu-i fac o vizită. Nu l-am găsit acasă. Era plecat la centrul de achiziții al cooperativei. Se dusese să valorifice niște lînă. Că pe lîngă alte produse primite de la colectivă, după un an de muncă, a luat și vreo 20 de kilograme de lînă.

După ce a terminat treburile la centrul de achiziții, primindu-și banii mi-a spus:

— Știu că te grăbești, dar e musai să bem un păhărel de vin acasă și să-ți arăt ce-am izbutit să-mi fac numa' într-un singur an..

Cînd să intrăm pe poarta casei, deodată îl văd pe Mogoș că se oprește în drum și-i strigă unui om mărunțel, ce tocmai intra în ogradă, cu o căruță vîrfuită cu țiglă.

— Ai luat-o, măi Ioane? Să dai aldămașu'!...

— Să aduc și cușacii și dau, răspunse celălalt...

— Îl vezi p-ăsta, pe vecinumeu, Ion Deac? mă făcu atent gazda. Își face un grajd nou. I-am zis să mai aștepte pînă s-o încălzi vremea de-a binelea; dar el nu și nu, că acu' ridică materialele; să nu intre-n bani; că p-ormă, tot trebuie să-i dea înapoi...

— S-a împrumutat de la Banca Agricolă? întrebai eu nedumerit.

— Da, a luat bani cu împrumut, da' nu de la bancă. Îți spun eu... Da' hai să stăm o leacă la o gustare și s-aduc o cană cu tămîioasă, din pivniță...

Peste cîteva minute, cînd ne așezarăm în jurul mesei, Niculai Mogoș prinse să-mi povestească:

— Cu alde Ion Deac ăsta sînt prieten de cînd eram de cinci-șase anișori. Am dus-o amarnic — ca și ceilalți oameni din sat — ani și ani, cum ne știi. Abia la reforma agrară, în '45, am primit și noi cîte două hectare de pămînt, din care, cîte un pogon l-am pus cu vie. Anul trecut, cînd s-a făcut și la noi în Pănești gospodărie colectivă, eu am intrat printre cei dintîi. Ion n-a vrut în ruptul capului, cu toate că l-am dăscălit și pe el și pe nevastă-sa, seară de seară... A ținut-o morțiș că... să vadă întîi cu ce m-oi alege eu. Eh, au trecut vara și toamna, și am strîns bucatele. Colectiva noastră, cum știi, are mai mult viță de vie. Am pus însă anul trecut, cum o să punem și d-aci înainte, și ceva grîu de primăvară, orz și porumb. Colectiva noastră are și vreo 300 de oi și 50 de porci... La împărțirea veniturilor, i-am zis lui Ion Deac: „Eh, acu' să facem o socoteală, măi Ioane, să vedem cu ce te-ai pricopsit tu — de unul singur, și cu ce m-am ales eu anul ăsta, muncind în colectivă? Că pămînt, vite și unelte, tot la fel am avut". „Să facem, a convenit Ion". „Uite, i-am zis: anul ăsta, numai eu și nevasta am făcut 475 zile-muncă. În afară de 800 kg de grîu, de vreo 1.500 kg de porumb, 60 de kg de struguri, 116 litri de țuică și 30 de kile de miere și 20 kg de lînă, am primit și 475 de litri de vin". „Să vedem cît fac toate astea la un loc?" mi-a spus Ion încrezător în el. „Păi i-am răspuns, numai ce ți-am spus pînă acum, una peste alta, la prețurile noastre din comună, valorează vreo 5.600 lei. Să te vedem și pe tine: da să-mi spui cinstit, ca între prieteni". „Eu, — îmi arată Ion, — am rămas cu 500 de kile de grîu, vreo 450 de kile de porumb, iar de pe pogonul de vie am scos cam 5.000 kilograme de struguri. Am vîndut vreo două sute, iar din restul de struguri am făcut 2.000 de litri de vin; mi-am dat cota și la urmă o parte l-am vîndut la cooperativă cu 4 lei litrul. Din cîte socotii eu, am ieșit cu toate bucatele la 9.000 de lei. Va să zică, mult mai mult ca tine, în colectivă". „Stai, i-am spus eu rîzînd. Mi se pare c-am uitat să adaug, că eu am primit și... 31.475 lei!...

Din vesel cum era, Ion al nostru odată s-a posomorît: „Lasă gluma — îmi zise. Acu' vorbim „serios". Cum era să-ți dea atîta?". „Dacă-ți spun că am primit exact 31.475 lei, la ce nu mă crezi?", mă supărai eu. „Păi, asta ar însemna, zise Ion, că tu ai dobîndit numai într-un singur an, de vreo patru ori cît mine". „Așa și este", îl încredințai. „Nu se poate, mi-o tăie Ion. Nu crez în ruptul capului". „Așa? Stai nițel! Florică, o strigai eu pe nevastă-mea, ia adu carnetu' ăla al nostru..." „Lasă-mă-n pace cu carnetul, — dete să mă oprească Ion. Sînt sătul eu de socoteli d-astea" „Ba nu, nu, i-am zis Trebuie să-ți arăt musai carnetul, să-l vezi cu ochii tăi"...

...Și cum îți zic, vine nevastă-mea, și-i iau din mînă carnetul, știi... un libret de C.E.C., pe care am pus aproape toți banii primiți, adică 30.000 de lei; că n-am prea avut nevoie să cheltuim din ei. În primăvară, ne facem doară casă nouă... I-l vîr sub ochi, se uită Ion, îl sucește, îl învîrtește, apoi mi-l întinde și zice: „Nu crez, să mă pici cu ceară. Dacă aveai tu atîta bănet, nu-i țineai colea, să-i vadă și alții și să te umfli în pene? Ce folos ai să-i pui la C.E.C.? Eu unul pînă n-oi vedea banii cu ochii mei, nu crez". Auzi om încăpățînat — mă gîndii eu; îi arăt carnetul de la C.E.C. și el nu și nu!... Îi răspunsei: „Cum ce folos măi Ioane? Păi în primul rînd, iau dobîndă pentru fiecare ban depus acolo. Al doilea, de ce să-i țin aici, cînd acolo sînt mai siguri, ca și în buzunarul meu?" Vedeam însă că Ion nu dădea crezare la ce spuneam. Atunci îmi veni un gînd: „Mă, dar dacă-ți arăt banii și ți-i număr hîrtie cu hîrtie, ai să crezi?" „Atunci da, crez, zice". „Bine, îi răspund. M-ai pus la ambiție. Uite, mergem chiar acu' amîndoi, la oficiul poștal de la raion și-i scot de la C.E.C. E bine?". „E bine", îmi răspunse dîrz Ion.

Așa cum plănuirăm, cerui o căruță de la noi, de la colectivă, și plecarăm la raion, la Berceni. Traserăm direct la oficiu dădui carnetul de C.E.C. și cerui toți banii, afară de o sută, — știi, — ca să nu stric de tot libretul. Slujbașul îmi răspunse: „Acum nu am decît vreo 5.000 de lei, că tocmai plătii adineauri mandatele. Da' vino peste vreo două ceasuri, și-i ai". Ion era vesel nevoie mare. Fiindcă nu primisem banii, își închipuia că trebuie să fie la mijloc vreo... șiretenie de-a mea. Mă luă chiar și peste picior, zicîndu-mi: „Lasă mă, că venim mîine; te duc eu cu căruța mea; poate să ai mai mult noroc!..." Peste două ceasuri însă, la oficiul poștal mi se achită exact 29.900 lei, cît cerusem. După ce luai banii îi pusei și pe Ion să-i numere. „Eh, acu' crezi, mă, cu-s parale mele? îl întrebai". „Tot nu crez, făcu el parcă înciudat". Eu, să turbez, nu alta. Deodată însă Ion se lumină la chip: „dacă sînt ai tăi cum zici, mă împrumuți și pe mine cu vreo patru mii, să-mi fac un grajd? Că știi ce nevoie am...

Îl privii lung și parcă-i citii în inimă: „Bate palma, îi spusei. Mi-i înapoiezi la vară, la recoltă". Și i-am dat lui Ion al nostru patru miișoare. Pe urmă, m-am dus bineînțeles la ghișeu și-am pus din nou pe libretul de C.E.C. toți banii ce-mi rămăseseră. La început, e drept, s-a cam mirat slujbașul. Dar cînd i-am explicat despre ce fusese vorba, a înțeles și a făcut chiar haz... Uite, așa a fost că Ion s-a dus la cooperativă și a început să-și care — cum văzuși — material pentru grajd.

— Bine ai făcut, îi strînsei mîna gazdei. Atunci cînd o fi gata grajdul, o să-ți mulțumească.

— Ba o să-mi mulțumească și mai mult la toamnă, grăi vesel Niculai. Că nu ți-am spus sfîrșitul întîmplării; ieri, după ce am sosit din sat, Ion al nostru a venit glonț la colectivă și a înaintat și el cerere de înscriere. Acu' știu sigur că la împărțirea veniturilor, la toamnă, o să se fălească și el cu un libret de ăsta, de economii. Că-i om vrednic și o să aibă de data asta ce să pună de-o parte.

AL. RAICU

SATIRĂ UMOR

AL CUI E RINDUL?...

S-a-nserat... de pe la șase
Molcom a-nceput să plouă —
Nea Fănel stă și citește
O „Agricultura Nouă".

— Colțul ăsta de satiră,
Zice el rîzînd încet,
Mie-mi place fiindcă are
Multe chestii pe concret.

Critica făcută astfel
Are-un rol hotărîtor:
Multe lipsuri se îndreaptă
Prin satira și umor.

Ia să văd, al cui e rîndul
Ca să fie „scuturat"?
„Un gestionar ce umblă
Toată ziulica beat:

În Jupalnic, din raionul
Orșova — N. Aurel
Are o meteahnă veche:
E bolnav de... păhărel.

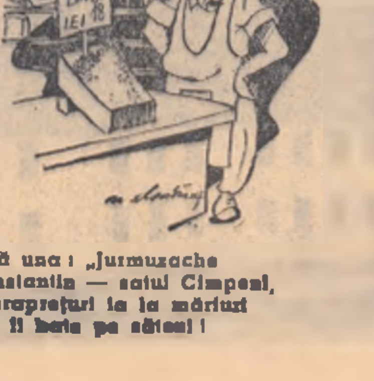
De cum deschide bodega,
Ia în nas o țuiculiță
Și așa o ține nene
Pînă cînd se face „criță".

Tot acolo în bodegă —
Cum nu vezi în alte părți —
Se fac chefuri zgomotoase
Și pe bani se joacă cărți:

Copci, pinaclu, 21,
Poker, tabinet, macca —
Asta nu mai e bodegă,
Ci curată calemea!"

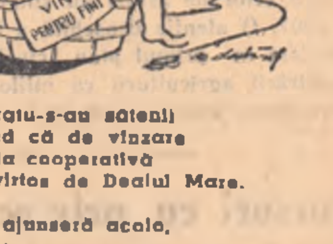
Rîde nea Fănel cu poftă:
— Multe zile nu apucă!
Dacă tolerează „copca",
El pe copcă-o să se ducă!...

Încă una: „Jurmuzache
Constantin — satul Cîmpeni,
Suprapreţuri ia la mărfuri
Şi... îi bate pe săteni!

Cel de la Bacău știu asta..."
Iar nea Fane: — Nătărăul!
O să-i meargă cît i-o merge,
Pînă și-o găsi... Bacăul!

Aha!... asta și mai bună —
Neică, ăsta-i număr rar!
„Cine bea vinul, cînd nașul
E la... sfatul popular".

Bucurat-u-s-au sătenii
Auzind că de vînzare
Este la cooperativă
Vin vîrtos de Dealul Mare.

Cînd ajunseră acolo,
Unul le strigă răstit:
— „Ați bătut drumul degeaba
Pentru vin — căci e oprit!"

— „Păi, doar nu-s oprit de doctor
Fiindcă am... barba măruntă!"
— „Nu-i oprit, mă, pentru barbă,
Ci oprit e... pentru nuntă!

Ce holbați ochii la mine?
Doar v-am spus destul de clar:
Fiindcă eu sînt președinte
Ici, la sfatul popular.

Eu dispun — că sînt mai mare!
Mîine mi se-nsoară finul —
Ei, și fiindcă eu sînt nașul,
Pentru nuntă țin tot vinul!"

— Bine-i face! rîde Fane —
Bravo!... i-a băgat un cui!
Dacă este președinte,
Nu e chiar de capul lui!

Da' să văd unde-a fost cazul:
Cozleni — raion Cisläu —
Ce curaj!... ce îndrăzneală!
Apoi ăsta... sînt chiar eu!

Eu apreciez umorul
Glumă, glumă — foarte bine!
Da' aici nu mai e glumă
Să se-agațe chiar de mine!

. . . .

Unii rîd cu mare poftă
Citind colțul de umor,
Dar se supără amarnic
Cînd vine și... rîndul lor!

de VALERIU FILIMON

Învățînd din experiența cooperativizării agriculturii

în regiunile Constanța și Galați

Experiența de la Drăcșenei

Gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din satul Drăcșenei, raionul Roșiori, e tînără de tot. Abia peste o lună și ceva va împlini un an. Și nu numai că-i tînără. Dar s-a născut și mititică. La înființare, unii individuali chiar se mirau de îndrăzneala noilor colectiviști, iar chiaburii nu scăpau prilejul.

— O să vă împotmoliți degrabă. Fiindcă, vorba ceea: omului sărac, nici boii nu-i trag.

S-a întîmplat însă altfel. Boii colectiviștilor din Drăcșenei au tras zdravăn. Iar carul lor a mers întins, cu toate că urca pieptiș. S-a dovedit că în ciuda multor vorbe de batjocură, colectiviștii nu erau deloc săraci. Intîi pentru că forțele unite fac cu mult mai mult decît atunci cînd stau răzlețe. Iar al doilea, pentru că au avut alături sprijin de nădejde în organele de stat și de partid, în S.M.T., în agrotehnică. Așa că toamna, multe cobe s-au văzut silite să-și închidă pliscurile.

Dar bucuriile prezentului nu-s niciodată îndestulătoare pentru oamenii care privesc în viitor. Așa se face că nici Stancu Popa, secretarul de partid, nici Surugiu, președintele, și nici colectiviștii înșiși nu puteau să fie bucuroși decît pe jumătate. Și pe drept cuvînt. Căci nu-i destul să ai recolte bune. Hai să spunem că i-ai întrecut pe întovărășiți cu cîte 2—300 kg la pogon, iar pe țăranii individuali cu cîte 4-500 kg. Gospodăria colectivă trebuie să crească însă și să se dezvolte. Să aibă noi membri, noi suprafețe, să se bucure de munca în colectiv cît mai mulți țărani muncitori.

★

Mai stătuseră colectiviștii de vorbă cu cîte un prieten ori cu cîte un vecin. Dar oamenii dădeau din umeri, neîncrezători. Iar ei se mulțumiseră să-și spună:

— Dă-le pace. Las'că vin și singuri mai spre toamnă, cînd or vedea ce roade culegem noi.

Au venit, dar prea puțini, și tot țărani cu gospodării mici. Că oamenii ce spun:

— Viu, Ioane, cum de nu. Dar mai tîrziu. Să văd întîi ce fac alde Matei Ion, Andrei Vasile, Glonț și ceilalți.

Parcă s-ar fi dus cu gîndul președintele și secretarul de partid la ceea ce s-ar fi căzut să facă — parcă nu. Și numai iată că găsesc metoda. Intr-o bună zi, citește Popa în gazetă un articol despre munca de atragere în colectivă dusă în raionul Hîrșova. Ii dă gazeta și lui Surugiu. O citesc pe urmă membrii de partid, fruntașii, toți colectiviștii. Și se pun pe treabă.

„Lanțul" trebuia neapărat pornit cu o verigă tare. Au ales-o: pe Matei Ion. Au stat cu el de vorbă nu odată. L-au dus pe la gospodărie, pe la ei pe-acasă. I-au vorbit despre veniturile lor. Au pus în cumpănă cîștigul dintr-un an al lui Matei cu ceea ce primise Popa din gospodărie. Și — azi puțin, mîine mai mult — l-au cîștigat. Pe urmă, hai cu toții la Andrei Vasile. Cine a fost în frunte? Chiar Matei. Acum era și el agitator.

Cu Andrei a mers mai bine. Pe urmă l-au luat și pe Andrei la Florea Vasilescu, la Ion Urzică, la Gavrila Gheorghe, la Burcea Constantin și la alții. Rînd pe rînd, verigile s-au înnădit în lanțul care se făcea din zi în zi mai lung. Și fiecare nou colectivist era un nou agitator. In scurtă vreme, numărul familiilor membre în gospodărie a crescut la 40. Iar numărul pogoanelor s-a ridicat la 236.

★

Dar „lanțul" de la Drăcșenei nu-și contenește creșterea. Colectiviștii s-au legat să-i înnădească noi verigi. Acum că știu metoda, pot s-o facă mai ușor. De altfel, au un plan frumos și îndrăzneț: vor ca pînă în 1958 satul Drăcșenei — cu toate cele peste 350 familii ale lui — să fie colectivizat în întregime. Au să-și îndeplinească gîndul. Fără doar și poate. Au chezaș prezentul.

NICOLAE COMANICI

Ascultînd vești despre cooperativizarea agriculturii

Lăsind din mînă ziarul, Gheorghe Martin se apropie de difuzor și ascultă cu atenție încordată. Se transmitea emisiunea agrară. Il interesau îndeosebi veștile despre cooperativizarea agriculturii. De data aceasta află că și raionul Adamclisi a fost cooperativizat în întregime. Multă vreme după ce se termină emisiunea, Gheorghe Martin rămase pe gînduri.

La ce se gîndea Gheorghe Martin? La sumedenia de vești sosite pe calea undelor, care vorbeau despre noi și noi succese dobîndite pe tărîmul cooperativizării agriculturii. In ultimul timp nu fusese zi în care să nu afle că în diferite colțuri ale țării mii de țărani muncitori pun temelie trainică unor noi gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole sau intră în cele existente. Veștile despre cooperativizarea raioanelor Hîrșova, Filimon Sîrbu, Medgidia, Călmățui, Bujoru și Adamclisi, care sosiseră una după alta, aproape că-l copleșiseră. Vasăzică, își spuse el, în satele și comunele de pe meleagurile acestor raioane nu mai există țărani muncitori cu gospodărie individuală. Oare ce-l îndemnase pe oameni să pășească, așa, în masă, pe făgașul muncii unite? Gîndurile îl purtară de la raionul Adamclisi, despre care nici nu știa bine unde e, la fapte mai cunoscute lui. Căuta să dezlege în ele ceea ce se întîmpla pe meleagurile Constanței și Galațului. Iși aduse însă aminte că nu mai departe decît la Codlea, într-o singură zi fuseseră primite de curînd în gospodăria colectivă 52 de familii. Dar, parcă aici, la Hălchiu, nu se întîmplă la fel? Numai în ultimele două săptămîni se inscriseseră vreo 40 de inși, numărul familiilor de colectiviști ajungînd astfel la aproape 300. Și cînd te gîndești cît de puțini erau la început. Gheorghe Martin își aminti de ziua aceea din vara anului 1950 cînd 51 de consăteni de-ai săi au pus temelie gospodăriei colective. Pentru el a fost o zi ca oricare alta. Puțin după aceea, Ion Lungoci, astăzi președinte, l-a îndemnat să se alăture celor ce pășiseră pe noul drum. El însă nici n-a vrut să audă.

— Pe mine să mă lăsați în pace, mă descurc eu și singur.

— Treaba ta, dar nu faci bine. Mai devreme sau mai tîrziu ai să-ți dai seama că nu te-am învățat de rău.

— Bine, rău, asta mă interesează numai pe mine.

Tot în vremea aceea, nevastă-sa adusese într-o zi vorba despre colectivă.

— N-o să facă prea mulți purici, îi spusese el. Unul o să zică hăis, altul cea, așa cum se întîmplă cînd îs mulți la un loc. Uite, nici noi, că sîntem doi, nu ne potrivim gîndurile totdeauna.

Anii treceau... Și cu fiecare an, colectiva creștea și înflorea, iar colectiviștii își umpleau hambarele, își construiau case noi, își cumpărau mobilă, aparate de radio, biciclete și cîte și mai cîte. Deși vedea toate acestea cu ochii lui, Gheorghe Martin nu se lăsa înduplecat de puterea faptelor. Părea că nu-l interesa ce se întîmplă în jurul său. Simțea însă cum încrederea lui în puterea și trăinicia gospodăriei individuale se năruie puțin cîte puțin.

Și începu să se intereseze mai îndeaproape de gospodăria colectivă și să iscodească pe cei care se înscriseseră în ultima vreme. Nu de mult, intîlnindu-l pe Ștefan Nicolae, îl întrebă:

— De ce-ai intrat, măi Ștefane, în colectivă?

— Ca să cîștig și eu cîte 3.000 lei pe lună.

— Fugi, mă, cu basme de astea.

— Uite, eu știu că Ion Diaconu, Ion Moser, Petre Lazăr și alți colectiviști au cîștigat anul trecut cam 3000 de lei pe lună. Pînă și fetișcana aia de Lang Ermine a cîștigat vreo 2300. Păi, ia gîndește-te. Ion Diaconu a luat numai bani 21.811 lei, bașca vreo 17.000 kg de diferite produse. Și-apoi n-aș fi vrut să fiu tocmai eu coada satului.

Stînd cu coatele pe masă în fața difuzorului, Gheorghe Martin simțea cum inima i se umple de un simțămînt pe care nu-l putea desluși. Era un amestec de ciudă și de bucurie. Ii era necaz ca-n ultima vreme nimeni nu-l mai băgase în seamă, că pierduse atîția ani, tot cumpănind de-i bine sau nu să intre în colectivă, și că trebuia să se recunoască învins. In același timp, era bucuros fiindcă simțea cum, undeva într-un colțișor al creerului, hotărîrea de a se înscrie în colectivă crește și se întărește necontenit, destrămînd și alungînd ultimele rămășițe de neîncredere și șovăială.

Cu un gest hotărît, scoase cererea pe care o purta de multă vreme în buzunar, și o semnă. Din clipa aceea Gheorghe Martin s-a simțit cu totul alt om.

IANCU N.

Noi întovărășiri în raionul Cîmpina

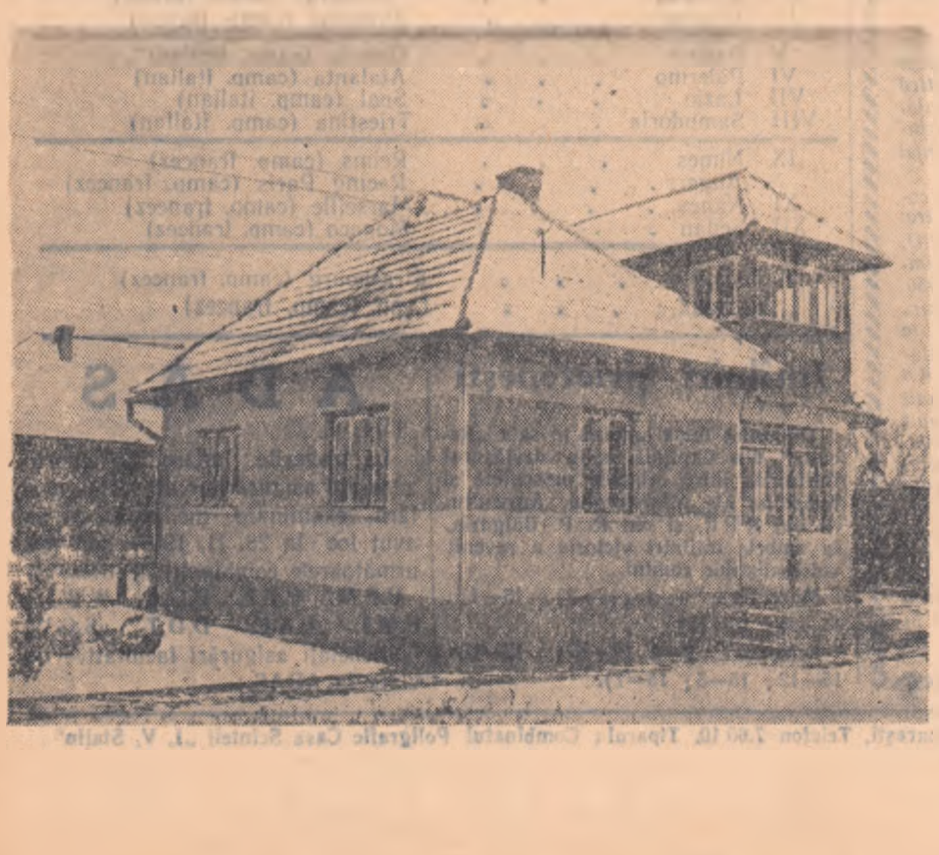
Nu de mult 51 de familii de țărani muncitori din comuna Țintea și-au unit pămînturile într-o întovărășire agricolă, căreia i-au dat numele de „Victoria". Ca președinte al noii întovărășiri a fost ales țăranul muncitor Panait Bătăgoi, iar ca secretar-casier Vasile Stroie.

★

Tot zilele trecute a luat ființă o întovărășire zootehnică și în satul Ocina. Cele 73 de familii de țărani muncitori care au întemeiat întovărășirea și-au adus laolaltă, pentru a le crește în comun, peste 200 de oi.

PETRE COMAN
corespondent

CASE NOI LA SATE

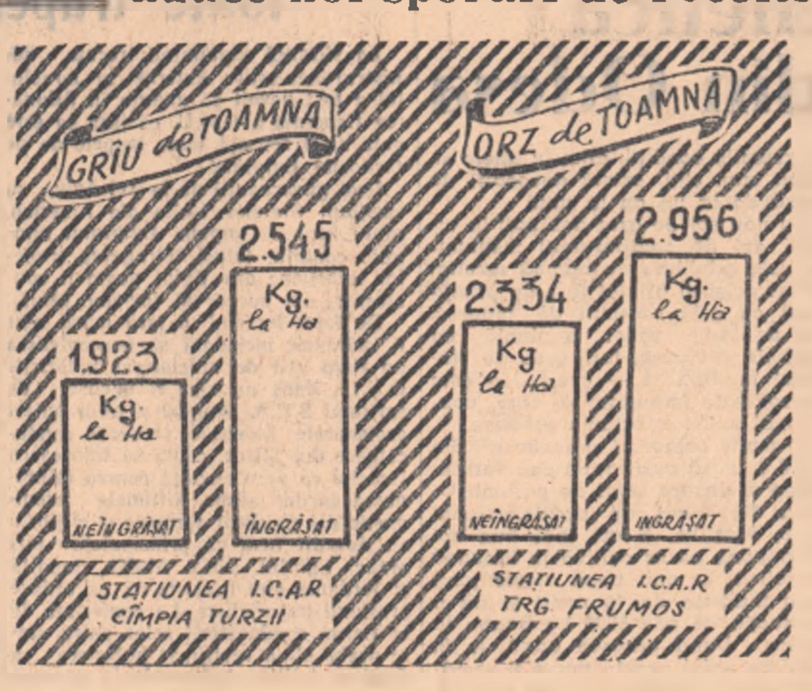

★ ★ ★

Fațada noii case a colectivistului Gheorghe Botez din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, casă construită în vara anului 1956.

★ ★

Ingrășarea suplimentară aduce noi sporuri de recolte

Sporurile de recoltă prezentate în graficul de mai sus se datoresc îngrășării suplimentare făcută primăvara. Astfel, la grîul de toamnă s-au aplicat în mustul zăpezii 125 kg azotat de amoniu la ha. Pentru orzul de toamnă s-au dat: 60 kg superfosfat și 50 kg sare potasică primăvara devreme și 60 kg superfosfat și 90 kg azotat de amoniu la apariția nodului.

In momentul de față semănăturile de toamnă sînt în general mici și neînfrățite. Pentru a ajuta plantele să se dezvolte este necesar să se împrăștie pe semănături îngrășăminte ce conțin azot: azotat de amoniu, azotat de sodiu, must de bălegar, gunoi de păsări etc., în cantități recomandate de inginerii și tehnicienii agronomi. In acest scop adresați-vă cu încredere agronomilor de la punctele agricole sau tehnicienilor comunali.

In raionul Slobozia există posibilități pentru cultura irigată a porumbului

Porumbul este o plantă relativ rezistentă la secetă și datorită acestei însușiri el s-a răspîndit mult în Bărăgan. Multiplele sale întrebuințări cer însă ca producția la ha să crească necontenit, și aceasta este o sarcină a tuturor oamenilor muncii din agricultură.

Una din metodele care sporesc considerabil producția de porumb la hectar este cultura irigată — metodă prin care dăm plantelor apa necesară, în perioada în care acestea au mai multă nevoie de ea.

Pe valea Ialomiței, de o parte și de alta a rîului, există întinse suprafețe de teren care nu sînt rațional folosite și care, dacă ar fi irigate și însămînțate cu porumb, ar putea aduce venituri însemnate cultivatorilor de aici. Este știut că cultura irigată de porumb dă sporuri de producție de 100 la sută și uneori chiar mai mult.

La stațiunea experimentală I.C.A.R. Mărculești s-a obținut la cultura irigată o recoltă de 6.300 kg porumb boabe la ha și 33.000 kg masă verde la ha, la porumbul furajer.

Terenuri ce ar putea fi cultivate cu porumb irigat există în toate comunele situate pe malul Ialomiței. Astfel, trecînd din Albești spre Buești poți vedea întinderi de zeci de hectare care au fost cîndva orezării, dar pe care nu se mai cultivă de cinci ani nimic. Aceste terenuri, dacă ar fi folosite pentru cultura irigată a porumbului, ar putea aduce venituri nebănuit de mari. Așa, bunăoară, gospodăria colectivă „16 Februarie" din comuna Albești ar putea cultiva aici peste 20 de ha de porumb irigat, și dacă producția ar fi de 5.000 kg boabe la ha s-ar obține anual 10 vagoane de porumb boabe. Asemenea posibilități au și gospodăriile colective din comunele Ciochina, Căzănești, Bordușelu, Poiana și altele.

De asemenea, ar putea fi folosite cu succes în cultura porumbului irigat și orezăriile lăsate să se odihnească, dacă acestea ar fi îngrășate cu gunoi de grajd sau îngrășăminte chimice.

Amenajarea acestor terenuri nu necesită investiții sau materiale greu de procurat. In acest scop, se pot folosi mijloace locale, dar este nevoie de o anumită pregătire a muncitorilor pentru ca irigarea să dea rezultatele dorite.

Este suficient să se dea culturii de porumb două udări: prima la înspicare și a doua la uscarea mătăsii, adică la începutul formării bobului. Aceste udări trebuie făcute însă la timp, întrucît orice întîrziere poate pricinui mari pagube de recoltă. Despre acest lucru vorbește convingător experiența de anul trecut a gospodăriei de stat Mărculești, unde, irigîndu-se tîrziu cultura de porumb, plantele au întîrziat în vegetație și gospodăria a fost nevoită să recolteze porumbul verde, pentru siloz.

Practica a dovedit că atunci cînd terenul este bine pregătit și lucrările de întreținere se fac la vreme, porumbul irigat dă mari sporuri de recoltă. De aceea oamenii muncii din agricultura raionului nostru trebuie să privească cu încredere această metodă, să descopere și să valorifice toate terenurile ce pot fi cultivate cu porumb irigat.

Ing. MIHAIL DINESCU
de la secția agricolă raională Slobozia

Grădinarii din Simileasca

De la Neholași, apele repezi ale Buzăului se rostogolesc mereu la vale, izbind cu furie cînd într-un mal, cînd într-altul, de parcă ar vrea să-și facă o nouă cale. Ajunse la Cîndești, ele cotesc puțin spre dreapta, intrînd într-o cîmpie, de unde încep a se domoli. Această cîmpie mănoasă, în întindere de cîteva sute de hectare, este cultivată cu legume și zarzavaturi. Grădinarii din Cîndești, Verești și Simileasca trimit în fiecare an, pe piață, mii și mii de kilograme de legume și zarzavaturi.

Acum cîteva zile mă aflam printre grădinarii din Simileasca. Ei munceau de zor: unii împrăștiau bălegarul, alții arau sau controlau cu atenție răsadurile ieșite de sub geamuri.

— Au crescut răsadurile, vecine?

— Mai e vorbă. Roșiile sînt de o palmă. Varza timpurie a ridicat și ea de acum nasul, i-a răspuns Constantin Ștefan, lui Ion Gheorghe care oprise în uliță căruța cu bălegar.

— Ia să le văd și eu, făcu Ion Gheorghe îndreptîndu-se spre răsadnița vecinului său.

— Zău că-s frumoase, zise el, dar geamurile și ramele de unde le-ai cumpărat, Ștefane?

— Păi, de la cooperativă. Nu știi că am încheiat contract ca să pun 30 de ari cu roșii timpurii, 10 ari cu cartofi tot d-ăia timpurii, 5 ari cu ceapă verde și 5 ari cu varză de toamnă?

— O să te umpli de bani, nu altceva, zise Ion Gheorghe.

— Vreau să te prind din urmă... Știu că anul trecut ai luat de la cooperativă bani buni pe zarzavaturile contractate.

— Da, vreo 35.000, 20.000 am luat numai pe ceapă. Cu banii ăia fac acum casă lui fiu-meu, zise Ion Gheorghe, pe cînd se înapoia la căruța lăsată în drum.

Sfaturi prețioase

Pe achizitorul cooperativei, tov. Ștefan Răducanu, și pe tehniciana agricolă Bărbuceanu Margareta i-am găsit controlînd răsadnițele contractantului Ion Grozea. Tehniciana îi explică lui Grozea de ce unele fire de răsaduri de sub geamurile lui sînt cam galbene:

— Culturile din răsadnițe, spunea tehniciana, au lumină mai puțină decît culturile din cîmp, fiindcă razele soarelui sînt reținute de tocurile și ramele geamurilor. Pe de altă parte, iarna, plantele primesc mai puțină lumină și din cauza zilelor scurte și a cerului care este adesea acoperit cu nori. Dumneata ai mai luat răsadurilor și din lumina aceasta puțină punînd paie pe unele ochiuri de geam. D-aia răsadurile sînt puțin gălbui. Dă-le lumină cît mai multă și ai să vezi ce frumoase o să crească.

Ion Grozea a mulțumit tehnicianei agronom pentru sfaturile date și s-a apucat de treabă.

Pe lunca Buzăului se vedeau lucrînd de zor și ceilalți contractanți, ca oameni care știu că munca făcută cu pricepere și la timp aduce numai bucurii.

...Mergînd la biroul cooperativei, am aflat de la achizitorul Ștefan Răducanu că în acest an, peste 60 de grădinari din comuna Simileasca au contractat cu cooperativa suprafața de 120 ha, pentru a o cultiva cu legume și zarzavaturi. In sprijinul contractanților, cooperativa a adus 187 m.p. de geamuri, 50 kg de tablă neagră, necesară confecționării cupelor la roțile de udat, 20 m.c. de cherestea și cîteva saci de rame pentru răsadnițe.

— După cum vedeți, zicea achizitorul, și contractanții și noi, cooperativa, ne străduim să respectăm prevederile contractului și sîntem siguri că lucrul început va fi dus la bun sfîrșit.

GH. ROSU

Să extindem plantațiile de pomi și arbuști fructiferi

Ce foloase aduc pomii și arbuștii fructiferi

Pomicultura este una din cele mai importante ramuri ale agriculturii de la noi. Clima și solul din cele mai multe regiuni pomicole din țara noastră sînt prielnice pentru cultura pomilor și a arbuștilor fructiferi. In toată zona dealurilor și a colinelor, mărul, părul, prunul, cireșul, vișinul și nucul formează livezi fără sfîrșit.

Caisul și piersicul, o parte din soiurile de pruni și cireși cresc bine la poalele dealurilor și în cîmpie. Ca exemplu se pot cita livezile din jurul Capitalei cele de la Copăceni, Vidra, Petroșani, Turnu Măgurele și altele. Coacazul, agrișul și smeurul se cultivă încă puțin la noi. Toate aceste specii reușesc mai bine în zona dealurilor, alături de măr, prun și alte specii. Căpșunul este o plantă foarte valoroasă care reușește pretutindeni la noi în țară.

Pomii și arbuștii fructiferi se cultivă în primul rînd pentru producția de fructe. Numai la unele specii ca nucul, cireșul, castanul, părul și mărul se valorifică și lemnul, care este folosit la fabricarea mobilei, a aparaturii fine, precum și la construcțiile din gospodării.

Fructele pomilor și ale arbuștilor fructiferi au mare importanță în alimentația omului. Prin conținutul lor ridicat în vitamine, zaharuri, acizi organici, grăsimi, săruri minerale, substanțe aromatice etc., fructele contribuie la funcționarea normală a organismului omenesc.

Prin faptul că fructele conțin atîtea elemente valoroase, se impune sporirea consumului de fructe pe cap de locuitor, fapt care va avea ca urmare întărirea sănătății poporului muncitor și o mărire a capacității lui de lucru.

Cea mai mare parte din fructe produse la noi se consumă desigur în stare proaspătă. O bună parte însă se consumă și sub formă de produse transformate ca magiun, marmeladă, peltea, dulceață, siropuri, vișinată și cidru. O altă parte, mai ales din prune, se consumă în stare uscată.

Pe lîngă faptul că fructele pomilor și ale arbuștilor fructiferi se consumă în stare proaspătă și ca produse transformate în interiorul țării, ele constituie o marfă foarte apreciată peste hotare. Prin faptul că exportul de fructe aduce economiei naționale venituri mari, țara noastră poate să importe cu devizele respective utilaj, mașini și aparatura de care avem nevoie pentru reconstrucția țării și ridicarea agriculturii pe o treaptă mult mai înaltă.

In afară de aceste foloase directe, pomicultura prezintă importanță în economia națională și din alte puncte de vedere.

Pomii și arbuștii fructiferi, ca și toate plantele verzi contribuie la primenirea aerului, fapt care are mare importanță în natură.

Cultura pomilor permite o folosire mai rațională a terenului în regiunile de dealuri. Intr-adevăr, prin culturile de pomi și arbuști fructiferi se folosesc mai rațional terenurile de coastă și platourile, iar în unele cazuri și ripele și ogașele care nu pot fi valorificate prin culturi agricole.

Prin plantațiile de pomi se împiedică eroziunea solului și se slăbește tăria vînturilor care în cîmpiile deschise produc pagube mari așezărilor omenești și culturilor agricole.

Dacă plantațiile de pomi și arbuști fructiferi care ocupă suprafețe mari în regiunile de dealuri sînt destinate pentru a produce cantități importante de fructe pentru piața internă, pentru industria de conserve alimentare și pentru export, grădinile de pomi de pe lîngă casă au și ele o importanță mare în aprovizionarea cu fructe a populației. In primul rînd pomii din jurul casei schimbă cu totul înfățișarea gospodăriilor, dîndu-le un aspect mai atrăgător și mai plăcut. Grădinile de lîngă casă îndestulează apoi pe toți membrii familiei cu fructe proaspete într-o perioadă foarte lungă din cursul anului. Sînt multe gospodării individuale de la sate sau orașe, care numai de pe o suprafață de 1000 m.p. obțin cîte 450—500 kg fructe în fiecare an. Pe o astfel de suprafață se pot cultiva circa 20 de pomi, 50—80 de tufe coacăzi, agriși și smeură, precum și mai multe sute tufe de căpșuni.

Cîteva măsuri ce trebuie respectate

In dorința de a schimba înfățișarea satelor noastre din multe regiuni ale țării și mai ales a celor din cîmpie și a crea pentru locuitori o sursă de aprovizionare cu fructe proaspete și un izvor de venituri, Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. și alte documente ulterioare ale partidului prevăd ca pînă în anul 1965 să se planteze în jurul caselor un număr de 46 milioane de pomi. Pentru ca în anul 1965 producția globală de fructe să întreacă mult peste 1 milion tone, este nevoie să se creeze mari plantații pe tot cuprinsul țării.

Acțiunea de plantare a livezilor noi de pomi și arbuști fructiferi trebuie să fie dusă în primul rînd în apropierea centrelor industriale și a marilor orașe. Pentru a pune la dispoziția populației din aceste centre aglomerate cantități cît mai mari de fructe într-un timp cît mai scurt, e nevoie ca la începutul acestei acțiuni să se planteze suprafețe cît mai însemnate de căpșuni, arbuști fructiferi de măr altoit pe dusen și paradis, de păr altoit pe gutui, precum și de alți pomi din speciile sîmburoase. Toate aceste specii de pomi se pun repede pe rod iar unele din ele se înmulțesc și repede. Pentru a asigura însă stocurile mari de fructe necesare pentru aprovizionarea orașelor în timpul iernii și pentru a obține cantități cît mai mari de fructe în vederea exportului, sînt necesare livezi întinse de pomi în zona dealurilor, unde condițiile pentru cultura pomilor sînt dintre cele mai favorabile. In acest scop Academia R.P.R. și Ministerul Agriculturii, prin lucrarea cunoscută sub numele de „Raionarea pomiculturii", au stabilit listele de specii și soiuri pentru regiuni, bazine, centre pomicole, iar în unele cazuri și pentru anumite comune și sate.

In plantațiile noi va trebui să se lucreze numai cu mașinile, întrucît acestea execută muncile într-un timp scurt și în condiții bune. Iată de ce pomii în livezile noi trebuie să se planteze la distanțe mai mari care să permită circulația cu ușurință a mașinilor.

Mașinile nu pot lucra însă pe petece mici și înguste de livezi. Pentru ca munca acestora să fie rentabilă, livezile de pomi trebuie să constituie cîte un trup mare; ca exemple cităm livezile gospodăriilor de stat din Satu Nou, Dumitra și Sigmir din raionul Bistrița, din Cisnădie, raionul Sibiu, din Apold, raionul Sighișoara, de la Nazarcea, regiunea Constanța și altele.

Țăranii muncitori din multe bazine pomicole, convingîndu-se de avantajele plantațiilor masive de pomi, au pornit în toamna trecută la înființarea unor livezi individuale, însă în comun, pe suprafețe de 80—120 ha. Ca exemple cităm plantațiile făcute în comun de locuitorii din Valea Mare, raionul Muscel.

Producții mari de fructe se obțin numai din livezi bine îngrijite.

In numeroase gospodării, unde plantațiile ocupă suprafețe mari și unde pentru executarea lucrărilor se folosesc cele mai perfecționate mașini, se obțin recolte mari în fiecare an. Astfel, gospodăria didactică Istrița, din raionul Mizil a obținut în ultimii șase ani producții de prune cu o medie de 7.600 kg la ha, recolta maximă fiind de 12.400 kg la ha. Gospodăria agricolă colectivă „N. Bălcescu" din comuna Valeni, regiunea Pitești, a obținut 8.340 kg. prune la hectar.

Avînd în vedere foloasele pe care le prezintă cultura pomilor și avantajele ce se creează pentru plantațiile organizate pe suprafețe mari, cultivatorii din regiunile pomicole au datoria și interesul să se asocieze și să înființeze livezi pe trupuri mari.

Prof. TEODOR BORDEIANU

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice (VI)

La Institutul de genetică și selecție a plantelor din Odesa

Cîteva clădiri masive, situate în mijlocul unei curți imense și despărțite de alei largi și drepte, adăpostesc Institutul de genetica și selecție a plantelor din Odesa, una din cele mai importante instituții științifice ale Uniunii Sovietice.

De la prima vedere, așezarea aceasta îți face impresia unui mic orășel, străjuit de un parc de zeci de hectare. Deosebirea constă în faptul că în „parcul" acesta, în locul arbuștilor și straturilor pentru flori, întîlnești diverse parcele, care pentru vizitatorul neinițiat par adevărate curiozități. Sînt cîmpurile de experiență ale institutului, adevărate laboratoare, unde activitatea se desfășoară neîntrerupt și în timpul iernii, ca și în zilele de vară. Iată într-un loc cîteva rînduri de lăzi, în care se află diverse soiuri de grîu. Gazdele ne explică: peste cîteva zile, lăzile acestea vor fi instalate sub un răcitor, unde plantele vor fi supuse la temperaturi de pînă la minus 30 de grade, pentru a vedea cum se comportă la ger. În altă parte întîlnim un șir de... becuri neobișnuit de mari sub care se văd de asemenea firișoare de grîu. Becurile ard toată noaptea. De ce este nevoie de ele? Pentru că, după cum ne spun colaboratorii institutului, s-a stabilit că plantele asimilează hrana mai ușor atunci cînd cu lumină din belșug, și în felul acesta se determină stadiul de lumină la plante.

Clădirea sălii de conferințe a institutului

Acum, în zilele de iarnă, activitatea cea mai intensă a cercetătorilor se desfășoară însă nu aici pe cîmpurile experimentale, cît mai ales în incinta laboratoarelor institutului și a celor 8 secții. Acum se stabilesc în special concluziile teoretice, rezultat al unor cercetări și experiențe îndelungate. Primăvara, vara și toamna însă, experiențele se fac pe scară mult mai largă și atunci se pot vedea desigur, în mod concret, rezultatele practice ale activității cercetătorilor. Pentru aceasta, institutul dispune de trei gospodării în care se produc semințe elită și o puternică bază de experimentare și aplicare a rezultatelor obținute într-o largă rețea de colhozuri și sovhozuri din diferite regiuni mai apropiate și mai îndepărtate.

★

Cu bunăvoința care-i caracterizează, academicienii K. F. Grigorievici, directorul institutului, și A. S. Musiiko mi-au împărtășit o serie de amănunte despre activitatea institutului lor. Ei s-au arătat deosebit de bucuroși că pot transmite prin intermediul ziarului nostru salutări călduroase cercetătorilor din Romînia și în primul rînd prof. A. Priadcenco.

— Ne bucură foarte mult contactul care s-a stabilit între noi și cercetătorii romîni, mi-a spus A. S. Musiiko. Chiar ieri am citit într-una din revistele noastre un articol despre folosirea hibrizilor de porumb în Romînia semnat de doi specialiști romîni. Nouă ne sînt de folos realizările pe care le obțin savanții voștri și cred că și vouă vă pot fi de ajutor experiențele și rezultatele activității noastre.

— Mai ales, a adăugat K. F. Grigorievici, că între Odesa și Dobrogea condițiile de climă sînt cam asemănătoare. De altfel, noi am trimis acum cîtva timp în Romînia cîteva sute de kilograme de grîu din soiurile Odesa 3 și Odesa 16 și am fi foarte bucuroși să auzim că au dat rezultate bune.

Soiul de grîu Odesa 3, împreună cu un alt soi, cunoscut sub denumirea de Odesa 12, sînt foarte răspîndite în Uniunea Sovietică — îndeosebi în regiunile ce se întind de la malul Mării Negre și pînă dincolo de apele Volgăi. Împreună, ele ocupă o suprafață de circa 7 milioane de hectare. Primul e mai productiv și mai rezistent la secetă; al doilea, în schimb, e mai rezistent la ger. Așa se și explică de ce soiurile acestea fac, ca să spun așa, casă bună.

În ultimul timp, însă soiul Odesa 12 are un concurent serios într-un alt soi de grîu, Odesa 16, creat de colaboratorii institutului. După cum mi-au explicat creatorii săi, acesta rezistă și mai bine condițiilor iernii și în plus dă pîine de calitate mai bună. Experiențele au dovedit că el dă rezultate bune nu numai în regiunile din sudul Ucrainei, dar chiar și în cele mai nordice, unde sînt geruri mai mari.

Cu ajutorul becurilor, plantele primesc lumină din belșug și în timpul nopții.

— Soiul de grîu Odesa 16 — mi-a spus academicianul K. F. Grigorievici — va fi un bun tovarăș de drum al lui Odesa 3. Noi nu recomandăm folosirea în exclusivitate a unui singur soi într-o regiune. De ce? Fiindcă nu vrem să riscăm. Un soi e mai rezistent la secetă, altul la ger, unul dă producții mai mari în anumite condiții, altul în altele și, după cum știți, există deosebiri de climă de la un an la altul.

Un nou soi de grîu dobîndit în ultimii ani de colaboratorii institutului este grîul tare de toamnă rezultat al încrucișării grîului tare de primăvară cu grîu obișnuit de toamnă. S-a dobîndit astfel o plantă cu boabele sticloase, tari, greu de sfărîmat în dinți și — ceea ce este deosebit de important — care conțin mai multe substanțe proteice.

În multe colhozuri și sovhozuri din U.R.S.S. ai să auzi foarte des vorbindu-se și despre soiul de porumb Odesa 10, creat de academicianul A. S. Musiiko. E cel mai bun soi de porumb ce se cultivă în Uniunea Sovietică. În anii buni, crește pînă la o înălțime de 10 metri și dă o producție de cca 5000 kg boabe la hectar. După părerea acad. A. S. Musiiko, soiul acesta poate fi semănat în țara noastră în zona Transilvaniei. Rămîne, desigur, ca cercetătorii și lucrătorii din agricultura noastră să-și spună cuvîntul în această direcție.

Noi soiuri de orz, lucerna și multe alte plante furajere, precum și soiuri de in, legume și cîte alte plante, se numără de asemenea printre realizările institutului. În ultimii 15 ani, colaboratorii acestei instituții au reușit să pună la îndemîna cultivatorilor 30 de soiuri noi de diferite culturi; majoritatea lor au și fost introduse în producție, obținîndu-se rezultate dintre cele mai bune. Institutul a elaborat o serie de metode agrotehnice de mare eficacitate, printre care iarovizarea, polenizarea artificială suplimentară a porumbului, metoda plantării de vară a cartofilor, metode care de cîțiva ani se aplică pe scară din ce în ce mai largă și în țara noastră.

★

Cum sînt popularizate rezultatele definitive la care ajung cercetătorii din cadrul institutului, cum sînt puse aceste rezultate la îndemîna cultivatorilor și cum sînt introduse în producție? De acest lucru se ocupă în primul rînd Institutul. Metodele elaborate și soiurile nou create sînt popularizate pe scară largă prin broșuri, presă, radio. Se trimit pachete cu semințe din soiurile nou create nu numai în colhozuri și sovhozuri, dar și diverselor școli, cercurilor de tineri naturaliști etc. Pe de altă parte, colaboratorii institutului au un foarte strîns contact cu masele de cultivatori și specialiști. În fiecare lună, institutul este vizitat de sute de agronomi, colhoznici, studenți. În cadrul institutului se organizează deseori seminarii pe diverse probleme, se țin consfătuiri asupra diferitelor metode.

La rîndul lor, colaboratorii institutului se deplasează deseori pe teren, unde studiază felul în care se comportă diferitele soiuri introduse în producție, discută cu cultivatorii diferitele probleme care se ridică, îi învață și învață de la ei multe lucruri de preț pentru continuarea cercetărilor științifice. E o conlucrare foarte strînsă între cercetători și masele de specialiști și lucrători din sovhozuri și colhozuri, o conlucrare care în fiecare an îmbogățește munca institutului cu noi și noi realizări.

VALERIU BUDURU

Israelul este obligat să-și retragă toate trupele din Egipt

La sfîrșitul săptămînii trecute, ministrul Afacerilor Externe al Israelului a fost nevoit să anunțe în Adunarea Generală a O.N.U. că țara sa este gata să-și retragă toate trupele de pe teritoriul Egiptului.

Deși guvernanții de la Tel-Aviv, cu sprijinul Statelor Unite ale Americii, caută încă să impună Egiptului anumite condiții, totuși retragerea trupelor israeliene din Egipt poate fi considerată un succes al forțelor păcii.

De fapt, Israelul, o țară mică, n-ar fi îndrăznit niciodată să nesocotească un timp atît de îndelungat hotărîrile O.N.U., dacă nu s-ar fi bucurat de sprijinul S.U.A., Angliei și altor puteri occidentale. Îndeosebi cercurile conducătoare din S.U.A. caută să folosească Israelul ca pe o unealtă pentru intimidarea țărilor arabe. Ultimele evenimente din Orientul apropiat și mijlociu au dovedit însă că principalele țări arabe, Egiptul, Siria, Arabia Saudită și Iordania sînt hotărîte să nu cedeze presiunii imperialiste. La conferința de la Cairo, conducătorii celor patru state arabe și-au reafirmat hotărîrea să ducă o politică independentă și neutră. Conducătorii de stat din Arabia Saudită, Siria și Iordania și-au exprimat solidaritatea cu cauza justă a Egiptului, care luptă pentru respectarea drepturilor sale suverane și a integrității sale teritoriale.

Discuțiile în cadrul Organizației Națiunilor Unite au dovedit încăodată că imensa majoritate a statelor din lume este solidară cu Egiptul și condamnă poziția războinică a statului Israel.

În această situație, guvernul Israelului a fost nevoit să înțeleagă că nu poate să continue cotropirea unor teritorii egiptene și a început să bată în retragere. Bine înțeles, guvernanții israelieni și protectorii lor din S.U.A. urmăresc înainte de toate să liniștească opinia publică. Și în viitor, S.U.A. și alte puteri apusene în complicitate cu Israelul vor mai încerca să lovească într-un fel în drepturile suverane și interesele Egiptului, să scoată de pildă de sub suveranitatea Egiptului teritoriul Gaza ori apele golfului Akaba și a strîmtorii Tiran. Vigilența tuturor popoarelor și îndeosebi atitudinea hotărîtă a statelor arabe sînt însă în stare să dejoace uneltirile imperialiste și să întărească pacea în Orientul apropiat și mijlociu.

Un nou stat independent în Africa apuseană

La 6 martie are loc în portul Accra din apusul Africii, solemnitatea proclamării unui nou stat independent. La această solemnitate participă reprezentanți a numeroase state, printre care și delegațiile guvernamentale sovietică și romînă.

Noul stat din Africa apuseană denumit Ghana, cuprinde fostele colonii engleze Coasta de Aur, Ashanti, Teritoriul de Nord, precum și regiunea Togo de sub protectoratul englez. Cei 4,5 milioane locuitori ai acestor teritorii, aproape cu toții de culoare neagră, vor sărbători la 6 martie recucerirea independenței.

Odinioară, acum peste 700 ani, pe aceste teritorii a existat un vechi stat al triburilor africane cu numele de Ghana. Bogățiile mari ale acestor teritorii au atras însă atenția unor cotropitori străini. Vechile state ale negrilor — Ghana și Ashanti — au fost distruse de colonialiștii portughezi și mai tîrziu de cei englezi, care au subjugat populația acestor țări. Colonialiștii au stors bogățiile mari de aici — aurul, plantațiile de caco etc. și au exploatat fără milă forța de muncă a negrilor băștinași. Nici un moment însă populația acestor teritorii nu a încetat lupta împotriva colonialiștilor hrăpăreți. În timpul celui de-al doilea război mondial, în fosta colonie Coasta de Aur a luat ființă o puternică mișcare sindicală, care de asemenea a mobilizat pe muncitori și pe țărani în lupta pentru dobîndirea independenței. Cotropitorii englezi au fost nevoiți să acorde acestor colonii o constituție și să admită ținerea unor alegeri. În cursul acestor alegeri, marea majoritate a poporului s-a pronunțat în 1951 ca și în 1956 pentru independență. Lupta poporului din Ghana a fost încununată de victorie în cursul ultimelor luni ale anului 1956, cînd guvernanții englezi au fost nevoiți să acorde acestor teritorii independența politică. Succesul poporului negru din Ghana va avea o puternică influență asupra tuturor popoarelor înrobite din continentul african.

Popoarele lumii, între care și poporul nostru, salută victoria poporului negru din Ghana și-i urează succese în munca de întărire a independenței politice și pentru cîștigarea independenței economice.

Notă

Halal „apărători"

...Liniștea de toate zilele a satului este sfărîmată deodată de o înlănțuire înfiorătoare de bubuituri. Văzduhul se cutremură sfîrtecat de șuieratul sinistru al minelor, de pîrîiturile grenadelor, de exploziile obuzelor. Odată cu văzduhul se cutremură și... casele oamenilor. Plesnesc geamurile prefăcîndu-se în țăndări, pe-alocuri se ivesc în pereți crăpături îngrijorătoare. Peste sat plouă cu schije. Oamenii se ascund înspăimîntați prin beciuri. Dobitoacele rag speriate în grajduri. Cîinii urlă avan în bătătură...

Cele de mai sus se petrec într-o zi ca multe altele în satul Schrolbach din Rheinland-Pfalz, unul din landerele Germaniei occidentale. Cînd? În zilele noastre...

Bine, dar ce s-a întîmplat? — veți întreba de bună seamă. Ce-i silește pe bieții oameni să se ascundă prin beciuri în... plină pace? De ce pacostea aceasta, care vîră spaima în oameni și bagă copiii în boală!?

Ce să fie? Ceva destul de obișnuit în Germania occidentală... Satul Schrolbach are nenorocul să se afle în apropierea unui poligon al trupelor americane staționate în Germania occidentală. Și poligonul, de-aia e poligon, ca să se facă pe el exerciții. Iar americanii, precum li-i firea, fac aceste exerciții în stil mare. Vezi însă că le fac pe spinarea sătenilor din împrejurimi. Căci exercițiile pe care le fac trupele americane turbură liniștea și a altor multor sate — Misau, Hutchenhausen, Spessbach, Katzenbach, ca să ne mărginim numai la cîteva, situate mai cu seamă în landul Rheinland-Pfalz, din partea de sud-vest a țării, unde sînt concentrate cele mai mari baze, depozite militare, aerodromuri și poligoane americane din Europa.

Iată de unde vine pacostea ce se abate asupra locuitorilor de prin împrejurimi, care își văd turburată liniștea și primejduite viața și avutul. Căci pe lîngă stricăciunile provocate de exercițiile militare, oamenii își văd de multe ori confiscate casele pentru cazarea trupelor de ocupație și pămînturile pentru poligoane, aerodromuri, tancodromuri și alte asemenea „binefaceri", menite, chipurile să-i apere de o închipuită primejdie.

Cît despre „apărarea" lor, oamenii de prin partea locului așteaptă de la guvern, așa cum scrie ziarul „General Anzeiger" din Bonn, „să fie apărați de trupele străine dizlocate în Republica Federală pentru... apărarea lor".

Cu alte cuvinte: apărați-ne de „apărătorii" noștri!

Știri agricole de peste hotare

2 milioane de colhoznici participă la cursurile agrozootehnice de trei ani

Pe tot cuprinsul Uniunii Sovietice, învățămîntul agricol de masă în colhozuri a luat o deosebită dezvoltare. Cercurile agrozootehnice, înființate la colhozuri acum 7 ani, cuprind în prezent peste 2 milioane de colhoznici. Lecțiile ținute în cadrul acestor cercuri sînt predate de numeroși specialiști agricoli din colhozuri, stațiuni de mașini și tractoare și numeroase institute de cercetări științifice, de fruntași în cultura cîmpului și în creșterea animalelor. Numeroase sînt colhozurile în care toți membrii au frecventat și au terminat cu succes cursurile acestor cercuri, obținînd titlul mult rîvnit de „maistru agricol".

Năzuind să-și îmbogățească în permanență cunoștințele, mii de alți colhoznici urmează școli agricole cu o durată de un an pentru pregătirea unor specialiști în sectorul vegetal, animal, silvic, sericicol etc. În prezent, pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice funcționează 500 de asemenea școli. Din an în an, rețeaua învățămîntului agricol de masă se lărgește tot mai mult, contribuind la creșterea nivelului agriculturii sovietice.

Țărancele muncitoare din sudul Italiei cer efectuarea reformei agrare

În localitatea Catanzaro a avut loc zilele trecute prima conferință a țărancelor muncitoare și a muncitoarelor agricole din sudul Italiei. Participantele la conferință au discutat despre condițiile grele de muncă și de trai ale muncitoarelor agricole din sudul Italiei și au hotărît să întărească în viitor unitatea de luptă a oamenilor muncii pentru îmbunătățirea situației lor materiale.

Conferința a adoptat în unanimitate un apel în care cer înfăptuirea grabnică a unei reforme agrare generale și democratice.

Crește sectorul socialist cooperatist în agricultura R. P. D. Coreene

La Phenian, capitala R.P.D. Coreene, s-a publicat un comunicat al Direcției Centrale de Statistică cu privire la realizarea planului pe trei ani (1954—1956), de refacere și dezvoltare a economiei R.P.D. Coreene.

Din datele publicate în acest comunicat, reiese că în ultimii trei ani au avut loc în satele R.P.D. Coreene schimbări deosebit de importante. Spre sfîrșitul anului 1956, cooperativele agricole de producție cuprindeau de acum 80,9 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești și 80 la sută din suprafața arabilă a țării. În anii aceștia au crescut deosebit de mult veniturile țăranilor muncitori cooperatiști, care, cu ajutorul statului și-au construit case pe o suprafață totală de 7,3 milioane m.p. Datorită creșterii sectorului cooperatist din agricultură, sectorul socialist din economia R.P.D. Coreene a realizat în 1956, 82 la sută din venitul național față de 45 la sută în 1949.

Evidențiați în întrecerea pentru „Cupa ziarului Agricultura nouă"

„Panoul nostru"...

Vă prezentăm azi o nouă rubrică sportivă pe care o „inaugurăm" cu evidențierea cîtorva dintre activiștii sportivi, comitete raionale C.F.S., comisii de organizare sau colective sportive „RECOLTA" pentru rezultatele obținute în „CUPA ZIARULUI AGRICULTURA NOUĂ", oferită cu prilejul „SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI".

Dorința noastră este, firește, ca această rubrică să nu fie niciodată... săracă. Așa că așteptăm cît mai multe vești despre cei care... merită să fie trecuți în „PANOUL NOSTRU"...

1.200 de participanți. Ei, și? Această întrebare și-o poate pune oricine. Ce, parca în alte raioane nu au fost mobilizați atîtea tineri? Poate chiar mai mulți. Dar, nu despre un raion este vorba ci despre o comună, despre un colectiv sportiv care a reușit această adevărată.. performanță. Numele comunei: *PĂUNEȘTI*, raionul *ADJUD*, regiunea *BACĂU*. Așa este ca n-am greșit începînd rubrica noastră cu această comună?

★

Și, acum, un raion fruntaș: *BECLEAN*. Ciudat lucru — vor spune cei care n-au mai poposit de mai bine de un an prin satele acestui raion. *BECLEANUL* era doar codaș pe întreaga regiune *CLUJ*. Cum se face că acum... Iată răspunsul: 8.447 de participanți. Pentru amatorii de amănunte și pentru cei... neîncrezători, să dăm și alte cîteva cifre: 4.150 participanți la săniuțe (nou... „record" pe regiune), 2.628 la gimnastică, 1.298 la șah, 308 la trîntă...

Să nu ocolim nici colectivele sportive. Iată cîteva dintre cele mai harnice: Recolta *TR. SEVERIN, IZVORUL BIRZEI, SIȘEȘTI* (raionul Tr. Severin), *BEIU, DRĂGĂNEȘTI, BOTOROAGA* (raionul Drăgănești).

★

Dar, tot atît de îndreptățiți la un astfel de loc pe „*PANOUL NOSTRU*"... sînt și tinerii țărani muncitori din multe alte comune. Să-i amintim, deocamdată, pe cei din raionul *CIMPENI*. Acolo, în inima munților *APUSENI*, întrecerile din cadrul „*SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI*" s-au desfășurat într-o atmosferă cu totul deosebită. Rezultate frumoase au obținut, în special, colectivele sportive *RECOLTA* din comunele *ABRUD* (340 de participanți), *BAIA DE ARIEȘ* (300 de participanți), *SALCIUA* (140 de participanți).

★

Am rămîne... datori dacă n-am aminti aici și frumoasele rezultate obținute de către unele comisii de organizare a „*SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI*" cu prilejul desfășurării celei de a doua etape. Pentru început, notăm cu 5 comisiile de organizare din raioanele *PIATRA NEAMȚ, TG. OCNA* și *SASCUT* — localități în care etapa a doua s-a bucurat de toată atenția organizatorilor. Numărul de participanți la etapa raională în aceste centre a fost între 80 și 120.

★

Ne pare rău că nu putem evidenția în această rubrică mai multe comisii, colective, mai mulți activiști sportivi... Regretul nostru este însă sporit de faptul că la această ediție a „*SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI*" — nu vom avea prilejul să evidențiem activitatea unor comisii sau colective sportive care au rămas mult în urmă. Cîteva exemple: com. *Balcani* (regiunea Bacău) — zero participanți la întreceri, comunele din raioanele *ȘARMAȘ, ZALĂU, GHERLA, AIUD* — unde numărul participanților este cu totul insuficient, orașul *Bacău* unde la etapa raională au luat parte doar... 21 de concurenți...

Acestora le este însă deschisă calea spre „*PANOUL NOSTRU*", la... viitoarea ediție a „*SPARTACHIADEI*".

PRONOSPORT

Etapa nr. 9 din 3 martie 1957

Iată cum arată un buletin cu 12 rezultate exacte:

I	Juventus	Internazionale (camp. italian)	1
II	Roma	Lazio (camp. italian)	X
III	Bologna	Napoli (camp. italian)	1
IV	Fiorentina	Sampdoria (camp. italian)	1
V	Milan	Padova (camp. italian)	1
VI	Genoa	Palermo (camp. italian)	X
VII	Atlanta	Spal (camp. italian)	1
VIII	Lanerossi	Torino (camp. italian)	2
IX	Triestina	Udinese (camp. italian)	1
X	Nice	Lyon (Cupa Franței)	1
XI	Sochaux	Sedan (cupa Franței)	2
XII	Bordeaux	Perpignan (Cupa Franței)	1

Etapa nr. 10 din 10 martie 1957

I	Internazionale	Milan (camp. italian)
II	Torino	Roma (camp. italian)
III	Bologna	Fiorentina (camp. italian)
IV	Ulinese	Juventus (camp. italian)
V	Padova	Genova (camp. italian)
VI	Palermo	Atalanta (camp. italian)
VII	Lazio	Spal (camp. italian)
VIII	Sampdoria	Triestina (camp. italian)
IX	Nimes	Reims (camp. francez)
X	Angers	Racing Paris (camp francez)
XI	Nancy	Marseille (camp. francez)
XII	Sedan	Monaco (camp. francez)
Meciuri rezervă A	Toulouse	Strasbourg (camp. francez)
Meciuri rezervă B	Sochaux	Lyon (camp. francez)

Intîlniri prietenești

Duminică după amiază în sala „Recolta" din Capitală, s-au desfășurat intîlnirile între echipele masculine și feminine ale Ministerului Agriculturii din R.P.R. și din R. P. Bulgaria. În ambele întîlniri victoria a revenit voleibaliștilor romîni.

Masculin: 3—1 (15—3); 15—11; 11—15; 15—12)

Femenin: 3—2 (9—15; 12—15; 15—12; 15—5; 15—7).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.80.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".